ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἦχος πλ. Δ Γα

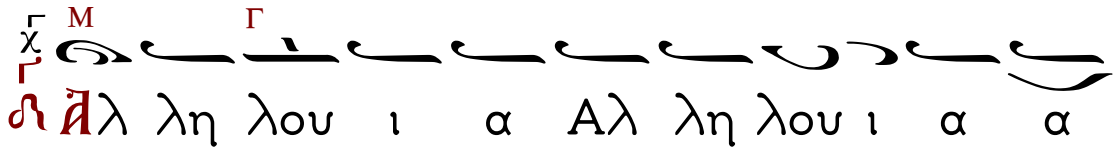

Στιχ. Μακάριοι οὕς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

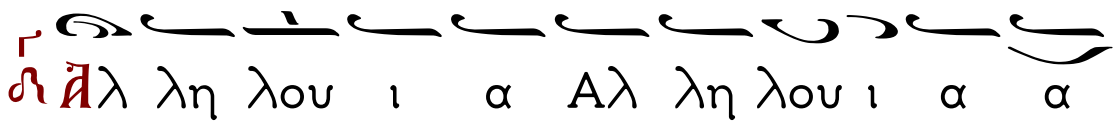

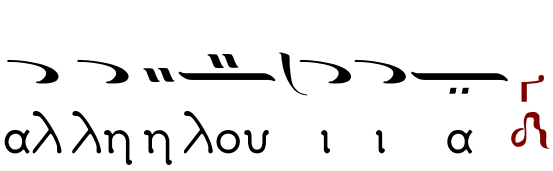

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἅ πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ
φη ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω
θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνη σθη τι Κυ υ ρι
ε ως α γα θος των δου λων σου και ο σα
εν βι ω η μαρ τον συγ χω ρη σον ου δεις

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.
Μετὰ τὴν α΄ Σπχολογίαν
Καθίσματα Μαρτυρικά.
Ἦχος δ΄ Ταχὺ προκατάλαβε

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τους βροτοὺς ὁδηγοῦντες, νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτού.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι΄ αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός. Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτού ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ

δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι΄ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον
Κάθισμα Μαρτυρικὸν

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε

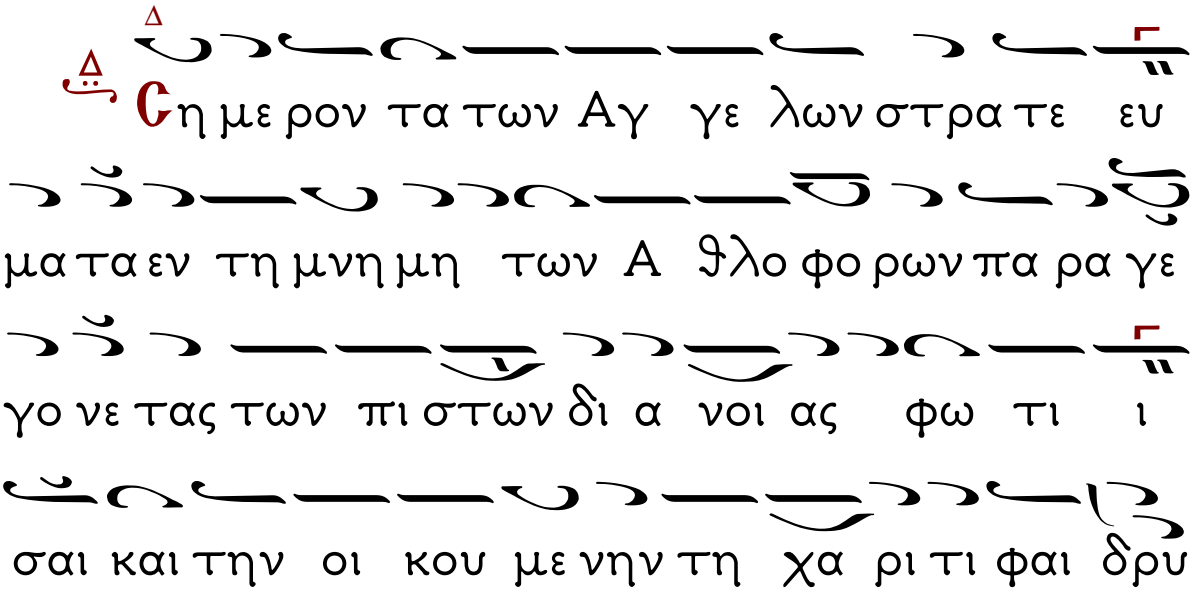

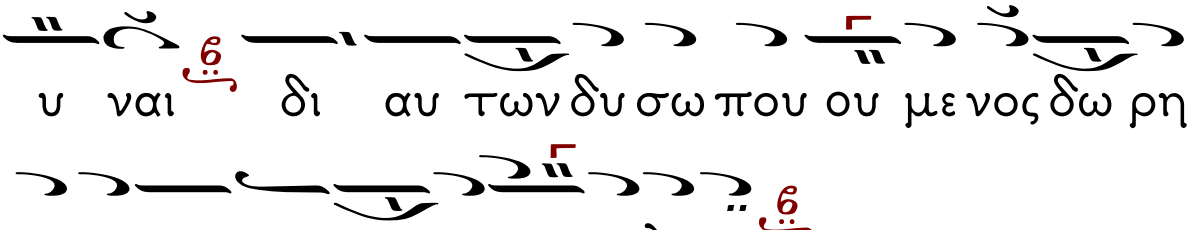

Ἕτερα Νεκρώσιμα

Ταχὺ προκατάλαβε

Ψυχὰς ἃς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς Παντοδύναμος, καὶ μόνος ἀθάνατος, ἄνες ἄφες οἰκτίρμον, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα, ἐλέησον ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, διαπεράσαντες, μετέστησαν Κύριε, πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, πιστῶς οἱ βιώσαντες, οὕς περ ἐπὶ τὸν τόπον, τῆς ἀνέσεως τάξον, στῆσον ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα, παραβλεψάμενος.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Πιστῶν ἱλαστήριον, σὺ ἀνεδείχθης Ἁγνή, κοινὸν καταφύγιον, καὶ μεσιτεία θερμή, Παρθένε Θεόνυμφε· ὅθεν καὶ τῶν ἐν πίστει, πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσῖτις, καὶ σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ

Παραδείσου, τούτους εἰσάγουσα.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος λ̈ π̈ ϥ — Κε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου

Των α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην
της ζω ης και αι θυ ραν πα ρα δει σου ευ ρω κα
γω την ο δον δι α της με τα νοι οι ας το
α πο λω λος προ βα τον ε γω ει μι α
να κα λε σαι αι με Σω τηρ και σω ω σον με

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου

Οι τον α μνον του Θε ου κη ρυ ξαν τες

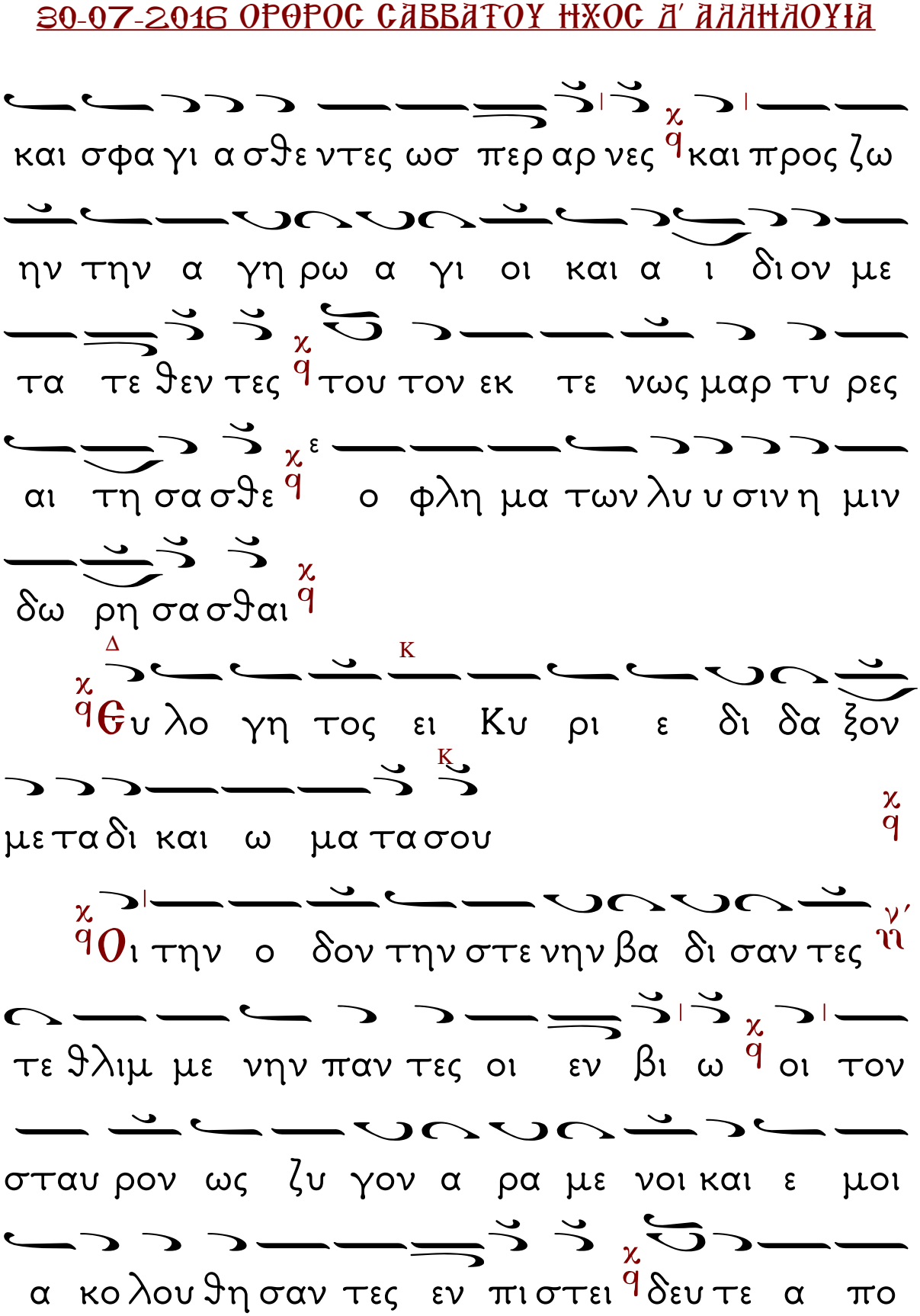
και σφα γι α σθε ντες ωσ περ αρ νες και προς ζω
ην την α γη ρω α γι οι και α ι δι ον με
τα τε θεν τες του τον εκ τε νως μαρ τυ ρες
αι τη σα σθε ο φλη μα των λυ υ σιν η μιν
δω ρη σα σθαι
Δ Κ
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
Κ
με τα δι και ω μα τα σου
Οι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες
τε θλιμ με νην παν τες οι εν βι ω οι τον
σταυ ρον ως ζυ γον α ρα με νοι και ε μοι
α κο λου θη σαν τες εν πι στει δευ τε α πο

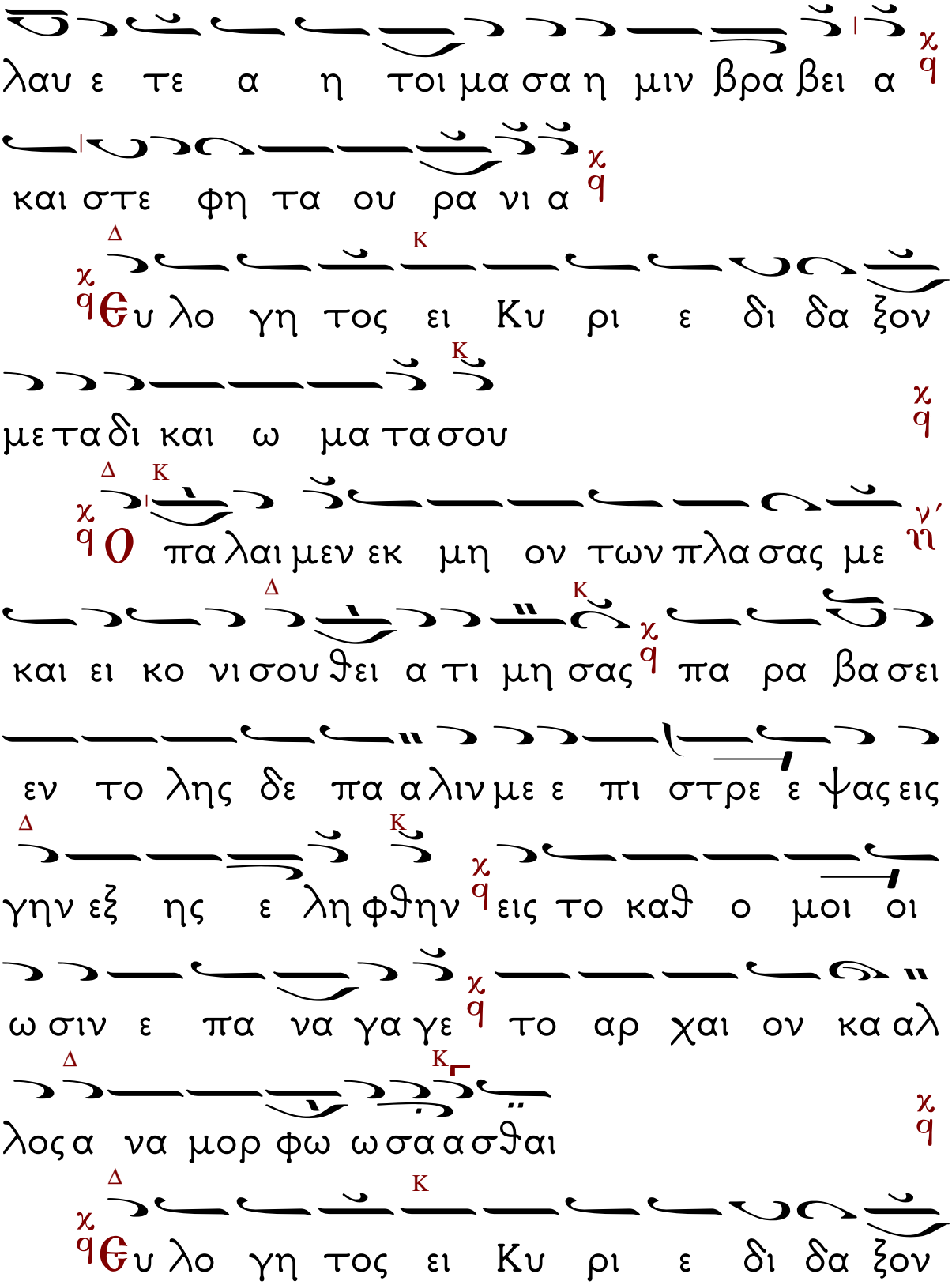
λαυ ε τε α η τοι μα σα η μιν βρα βει α
και στε φη τα ου ρα νι α
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου
Ο πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με
και ει κο νι σου θει α τι μη σας πα ρα βα σει
εν το λης δε πα α λιν με ε πι στρε ε ψας εις
γην εξ ης ε λη φθην εις το καθ ο μοι οι
ω σιν ε πα να γα γε το αρ χαι ον κα αλ
λος α να μορ φω ω σα α σθαι
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον

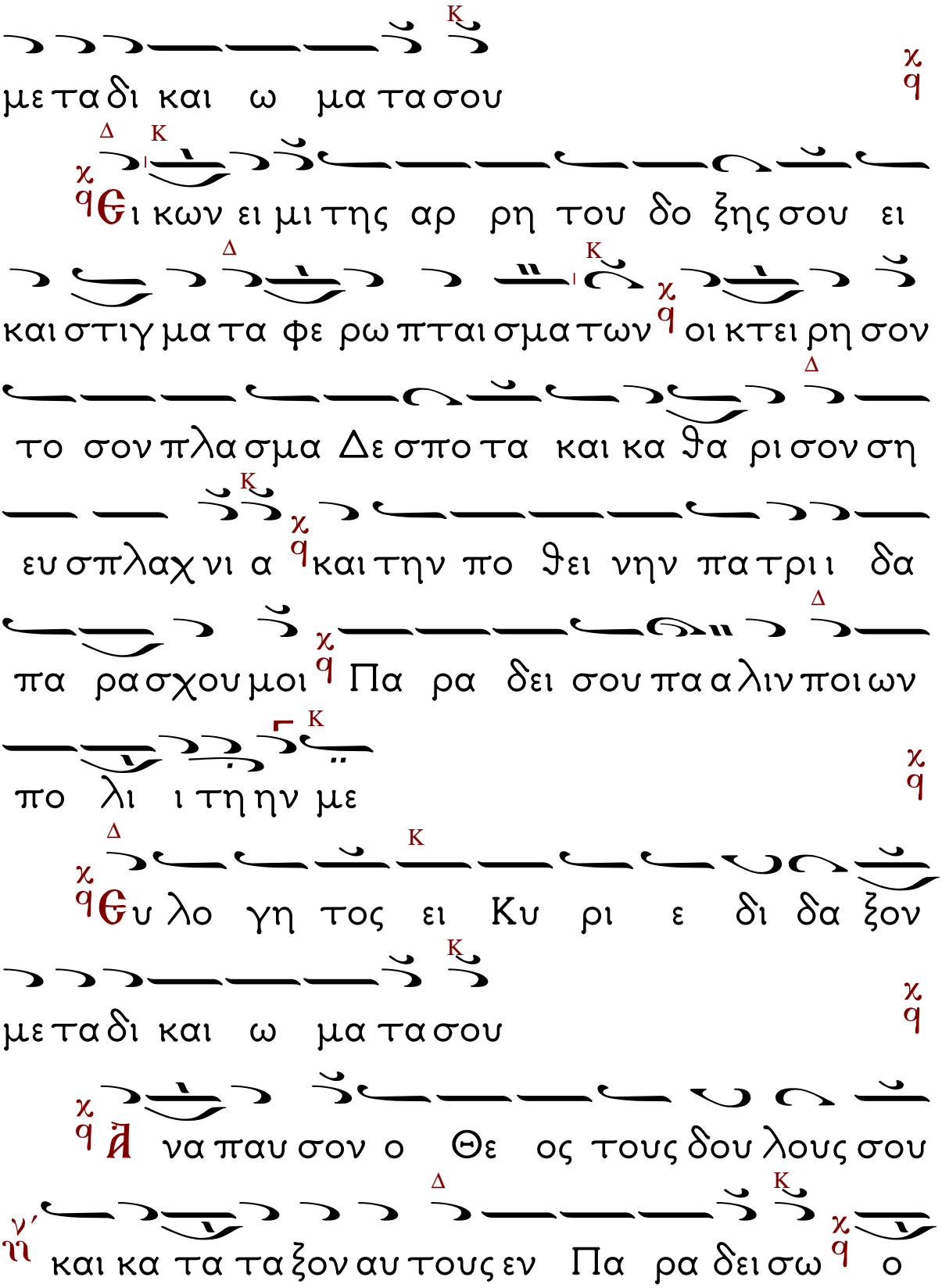
με τα δι και ω μα τα σου
Ει κων ει μι της αρ ρη του δο ξης σου ει
και στιγ μα τα φε ρω πται σμα των οι κτει ρη σον
το σον πλα σμα Δε σπο τα και κα θα ρι σον η
ευ σπλαχ νι α και την πο θει νην πα τρι ι δα
πα ρα σχου μοι Πα ρα δει σου πα α λιν ποι ων
πο λι ι τη ην με
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου
Ἀ να παυ σον ο Θε ος τους δου λους σου
ιη' και κα τα τα ξον αυ τους εν Πα ρα δει σω ο

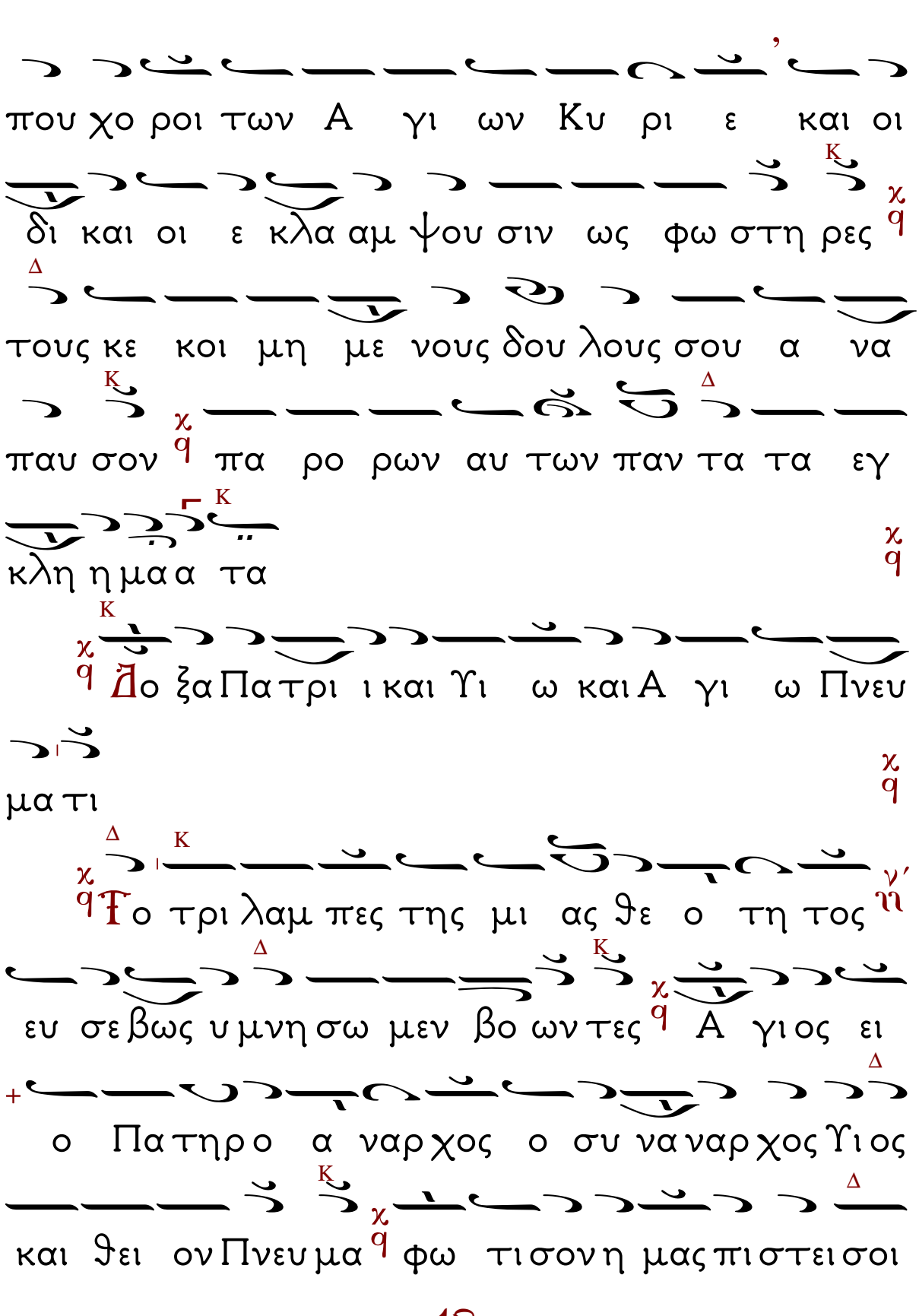
που χο ροι των Α γι ων Κυ ρι ε και οι
δι και οι ε κλα αμ ψου σιν ως φω στη ρες
τους κε κοι μη με νους δου λους σου α να
παυ σον πα ρο ρων αυ των παν τα τα εγ
κλη η μα α τα
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Τρι λαμ πες της μι ας θε ο τη τος
ευ σε βως υ μνη σω μεν βο ων τες Α γι ος ει
ο Πα τηρ ο α ναρ χος ο συ να ναρ χος Υι ος
και θει ον Πνευ μα φω τι σον η μας πι στει σοι

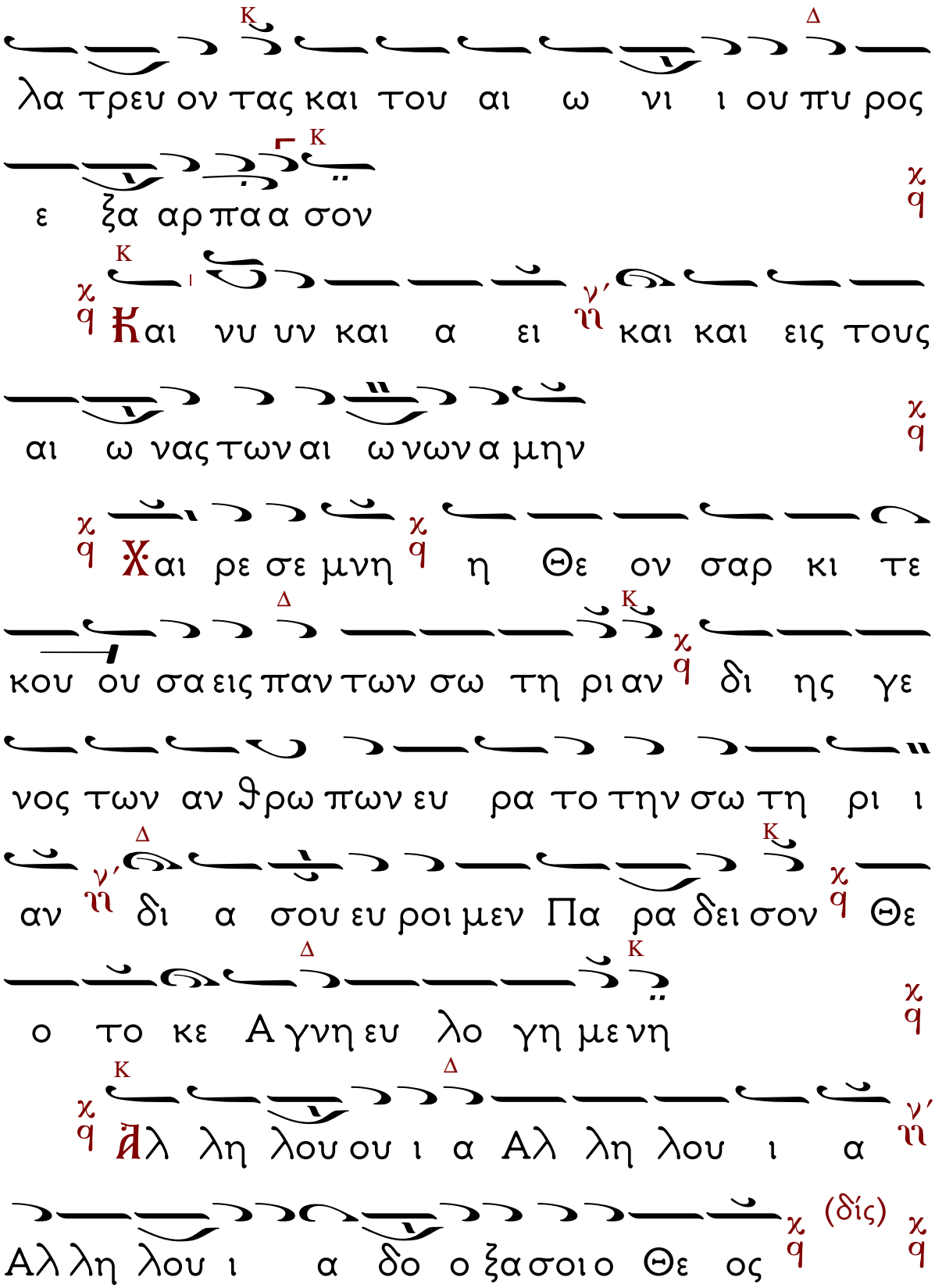
λα τρευ ον τας και του αι ω νι ι ου πυ ρος
ε ξα αρ πα α σον
Και νυ υν και α ει και και εις τους
αι ω νας των αι ω νων α μην
Χαι ρε σε μνη η Θε ον σαρ κι τε
κου ου σα εις παν των σω τη ρι αν δι ης γε
νος των αν θρω πων ευ ρα το την σω τη ρι ι
αν δι α σου ευ ροι μεν Πα ρα δει σον Θε
ο το κε Αγνη ευ λο γη με νη
Αλ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α
Αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
(δίς)

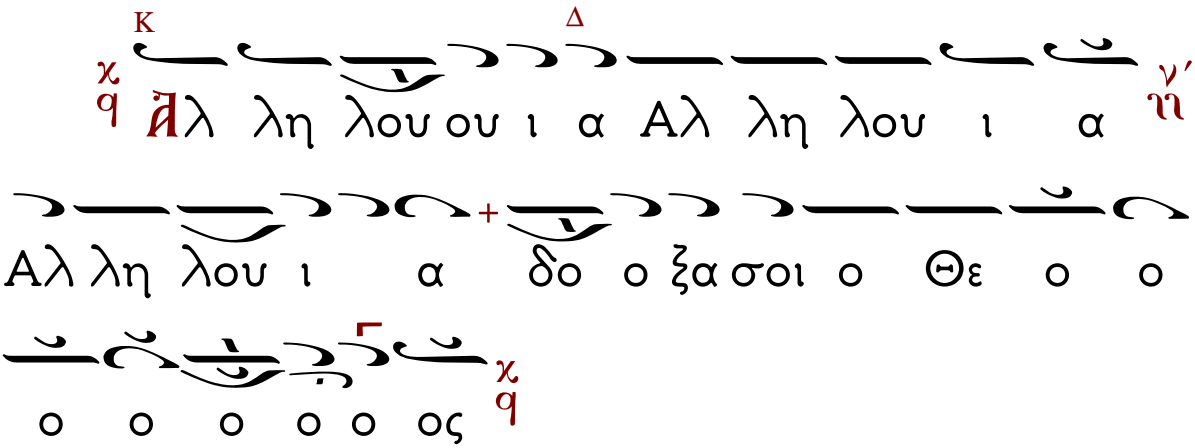

Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων,
ὁ δὲ χορός: Κύριε ἐλέησον (γ΄)
Εἶτα ψάλλομεν τὸ Νεκρώσιμον
Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

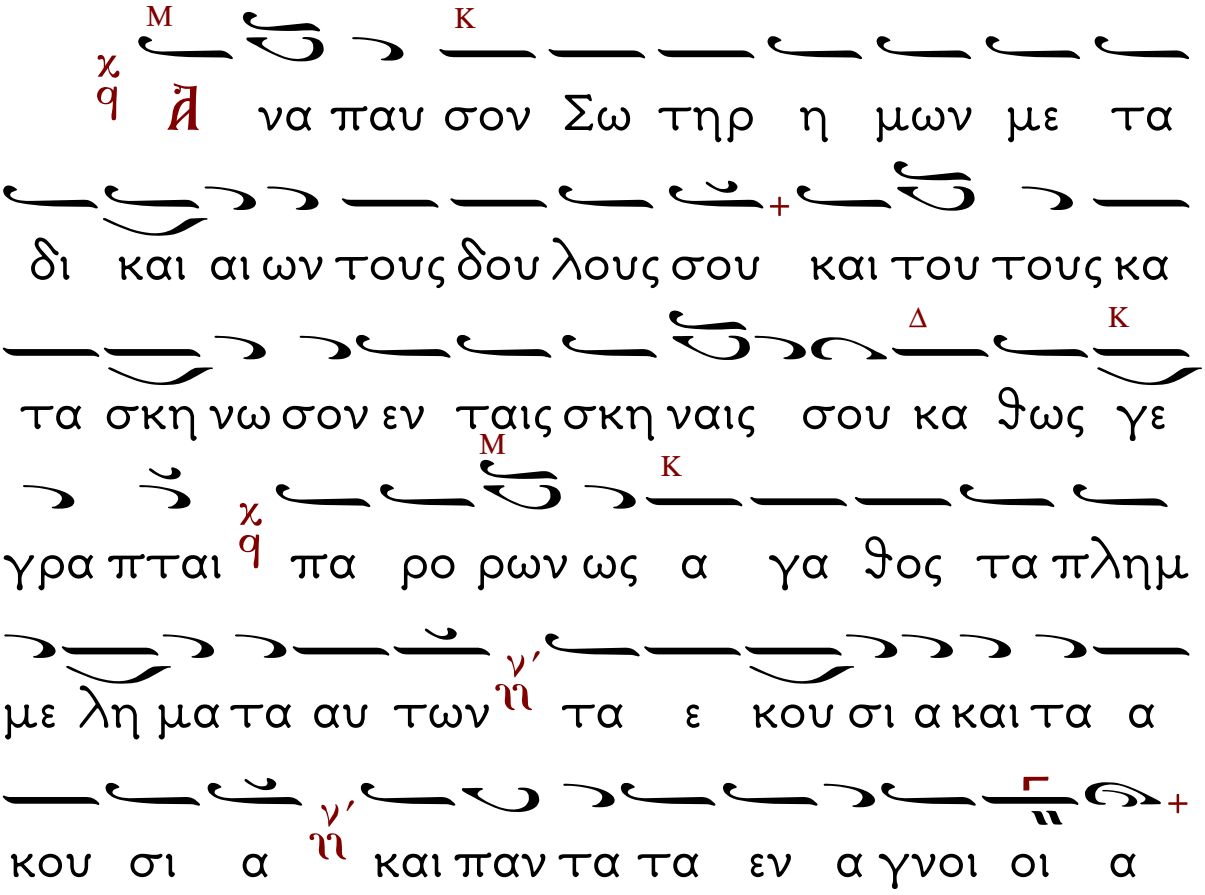

και γνω ω σει φι λα αν θρω ω πε

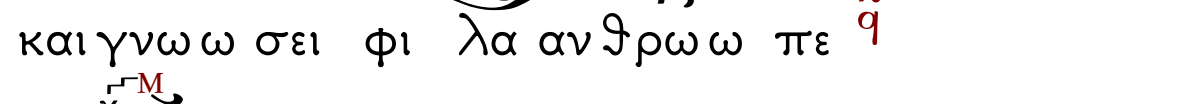
Δο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ω

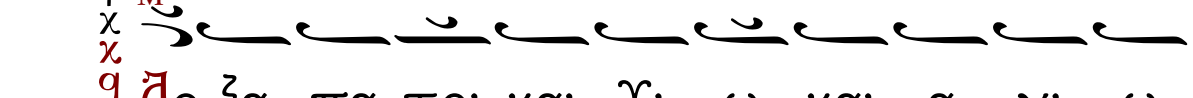
πνευ μα τι

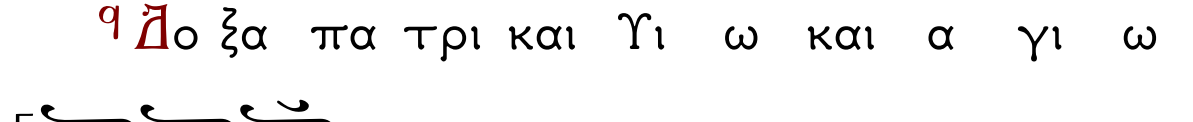
Και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω

σει φι λα αν θρω ω πε

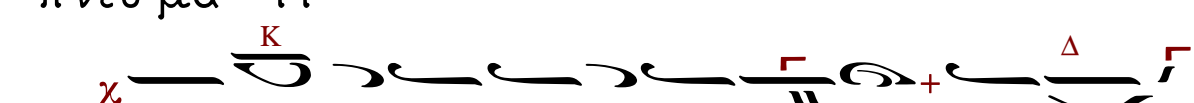
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

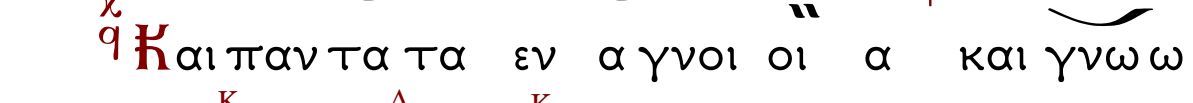
των αι ω νων α μην

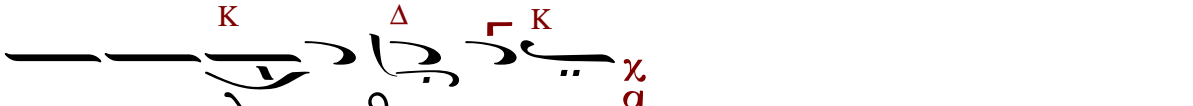
Ο εκ Παρ θε νου α να τει λας τω κο σμω

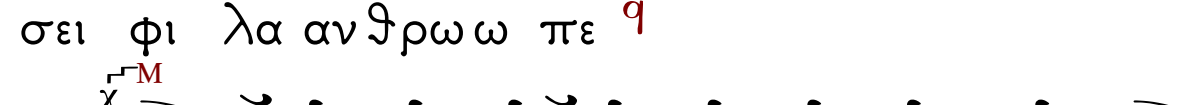
Χρι στε ε ο Θε ος υι ους φω τος δι αυ

της α να δει ει ξας ε λε η σον η μας

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους,
Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Ὁ Εἱρμὸς

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἀεί, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν, Κυρίου Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα, Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα, τῆς ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λινέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον λαόν, ποιμάναντας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν, δῆμον ὅλον τῶν ὁσίως, βιωσάντων καὶ σώματος, ἡδονάς νεκρωσάντων ἐν πνεύματι.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺς παρὰ Θεοῦ, Γυναιξὶν ἐδωρήθη, ἐν ἀσκήσει καὶ στερρᾷ, ἀθλήσει τὸν ἐχθρόν, συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τούτων Κύριε πρεσβείαις, Προφητῶν τε ἁγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δικαίωσον Χριστέ, οὓς δικαίᾳ προνοίᾳ, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἄφθαρτον ζωήν, μετεβίβασας δούλους σου, πᾶσί τε σὺν τοῖς δικαίοις, συγχορεύειν ἀξίωσον, τὰ αὐτῶν παριδὼν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον

Στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ηὐδόκησεν Ἁγνή, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου· ὅθεν υἱοθετηθέντες, δι΄αὐτοῦ τὸν οὐράνιον, εὐλογοῦμεν Πατέρα ὑμνοῦντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας,
Ὁ Εἱρμὸς

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στιχ. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Κρατήσας, τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου, χειρὸς ὁδήγησον, ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστέ, ἐπὶ θέαν τοῦ κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

Στιχ. **Λ**ἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀφράστου, καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ, κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριστέ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δικαιῶν τῇ χάριτι, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ σοῦ αἵματος.

Στίχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Νεκρώσει, τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας, τῇ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωήν, ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεός, αὐτὸς καὶ νῦν ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου πιστούς δούλους

σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραῖος, τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὸ Θεὸς ὁ Υἱός, ὡς δὲ ἐκ σοῦ Παρθένε σαρκωθείς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος οὐκ εἶχε θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων,
Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.
Τῷ τὴν ἄβατον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, Ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη, Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Δόξα...

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητήν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἑδραίωμα.

Καί νῦν. Θεοτοκίον

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι΄ ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἁγνή· ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους,
Ὠδὴ γ΄
Ἦχος δ΄
Ὁ Εἱρμὸς

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὥσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες, καὶ σφαγέντες προσήχθησαν, τῷ τυθέντι Ἀμνῷ καὶ Λόγῳ, τοῦ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ Ἱερομύσται, ἐξ ἀναξίων προσήγαγον, τοὺς ἀξίους διδασκαλίαις, ἱεραῖς καταλαμπρύνοντες.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὗρε τῶν Ὁσίων σύλλογος, δι΄ ἐγκρατείας θεόθεν, τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, ἐντρυφήσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θείαις ἀναβάσεσι.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντας οὓς πιστῶς μετέστησας, πάντων ἱκεσίαις, τῶν σῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα, ἐν τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῖνον τῷ ἐκ τῷ Θεῷ προσάξωμεν, τῆς Παρθένου, ἀποτεχθέντι βουλήματι, Γυναικῶν τε χορούς, Ἀγγέλων, τοῖς χοροῖς ἐπισυνάψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας
Ἦχος δ'
Οὐκ ἐν σοφίᾳ,

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νενικηκότες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς προτελευτήσασι θείαν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὴν στρεφομένην, διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδείου μεθέξεως τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς αὐλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἔνθα ἦχος καθαρός, ἑορταζόντων ἀξίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ θείῳ τόκῳ, παρθενίαν συνήρμοσας

Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντός, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὗ περ τῷ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων,

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Δόξα...

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαυϊὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ Παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὑρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὤφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων,
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος β΄.
Ὁ Εἱρμὸς

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ΄ ἐχθρούς μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα
Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι περάσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ ς', τῶν Ἀποστόλων,
Ἦχος β' . Ὁ Εἱρμὸς

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἅδου δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι».

Κοντάκιον

Τῷ Σαββάτῳ

Κοντάκιον μαρτυρικόν

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Κοντάκιον

Τῷ Σαββάτῳ

Ἕτερον νεκρώσιμον

Ἦχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ η', τῶν Ἀποστόλων,
Ἦχος β' . Ὁ Εἱρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Τιμιωτέρα εἰς ἦχο β'

Ἦχος Β' Πα

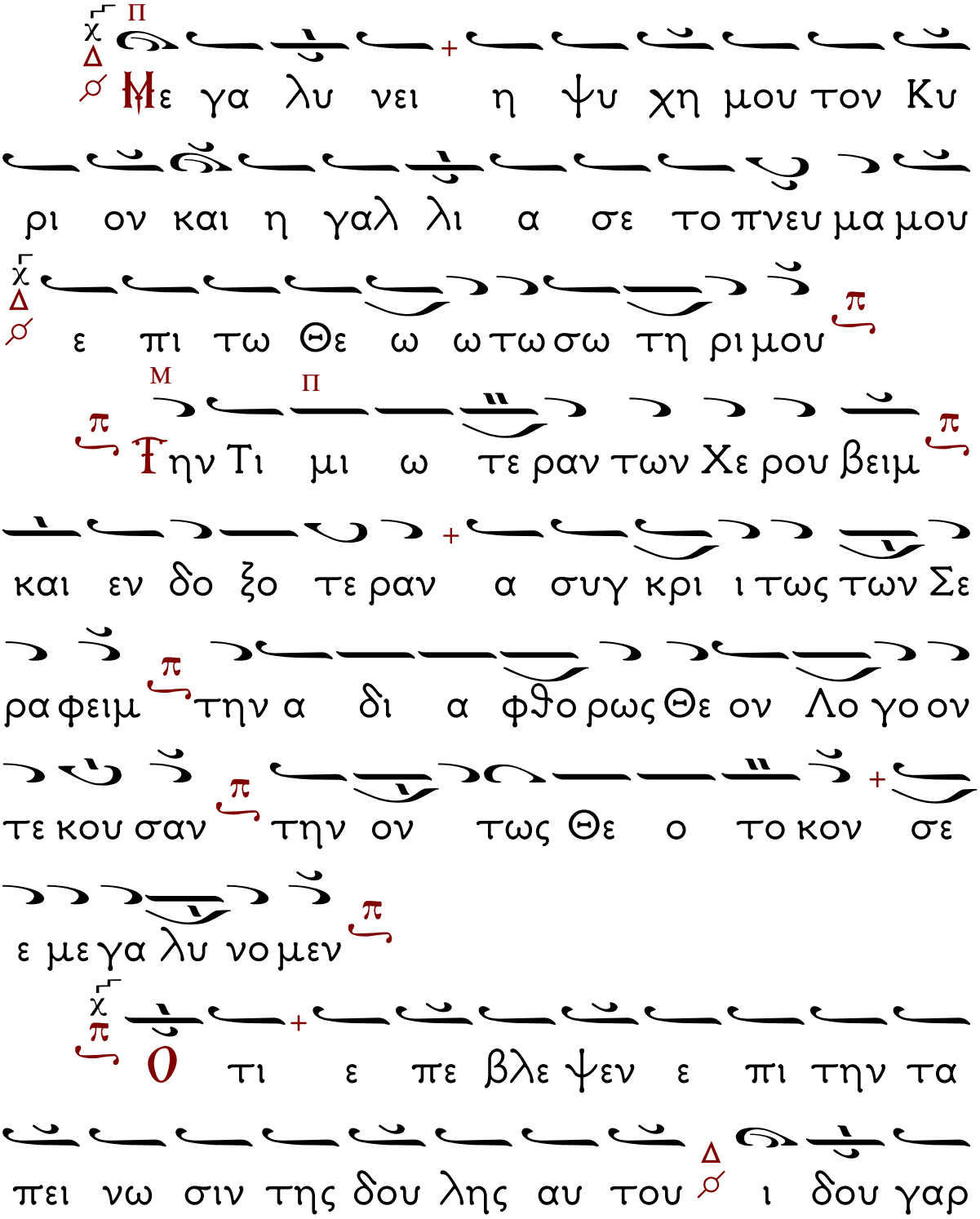

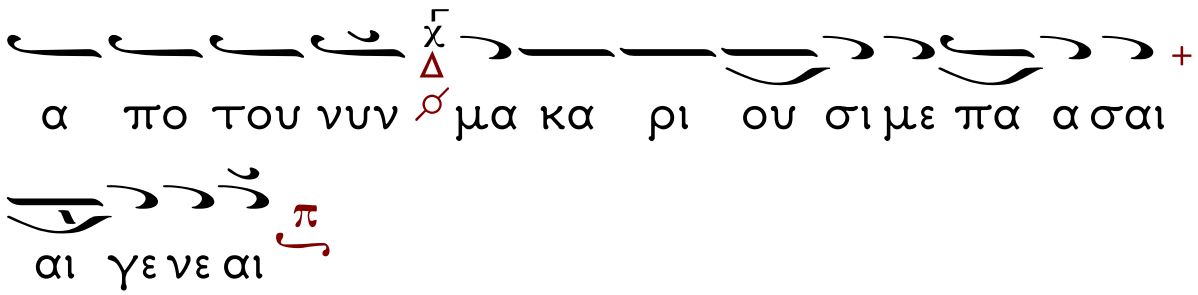
α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α σαι
αι γε νε αι

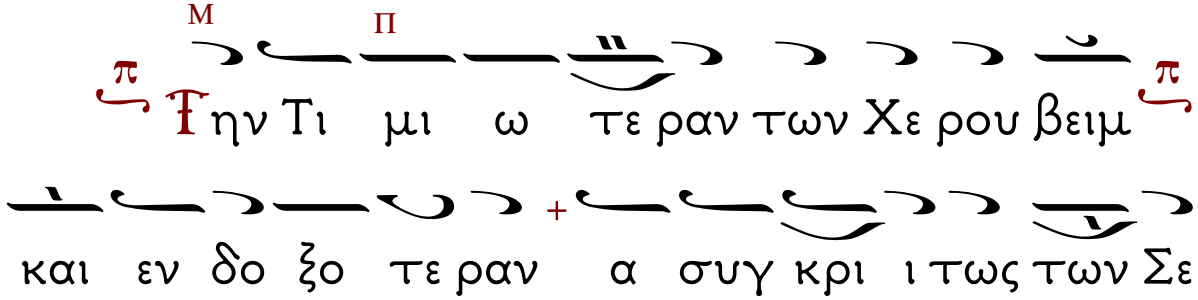
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

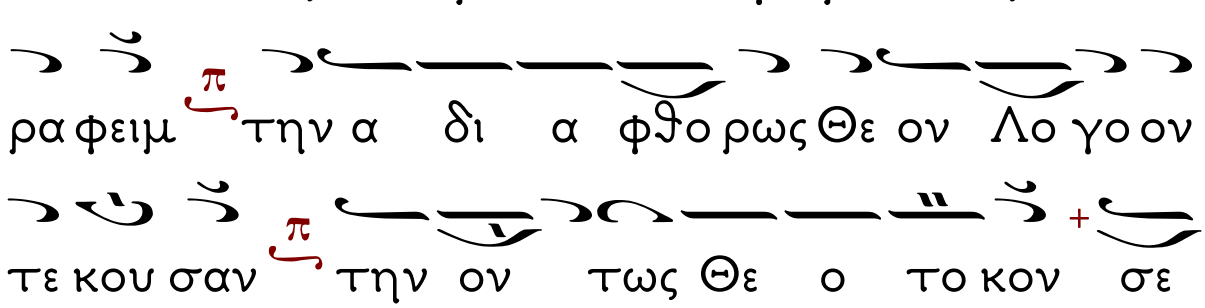
ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

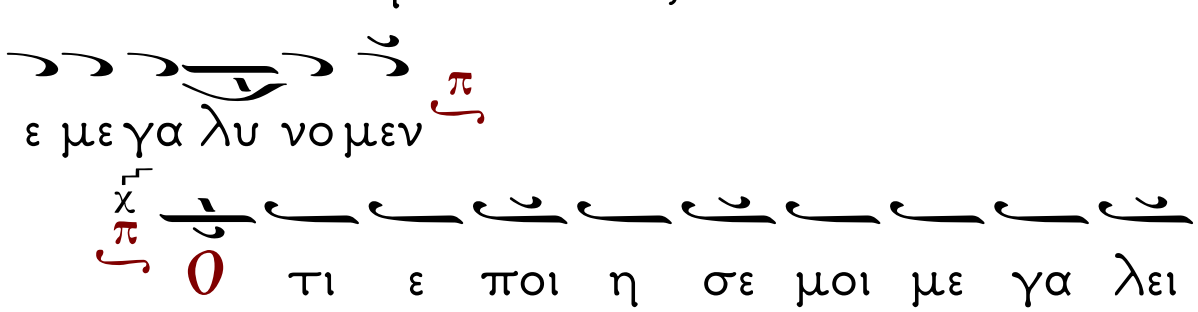
ε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

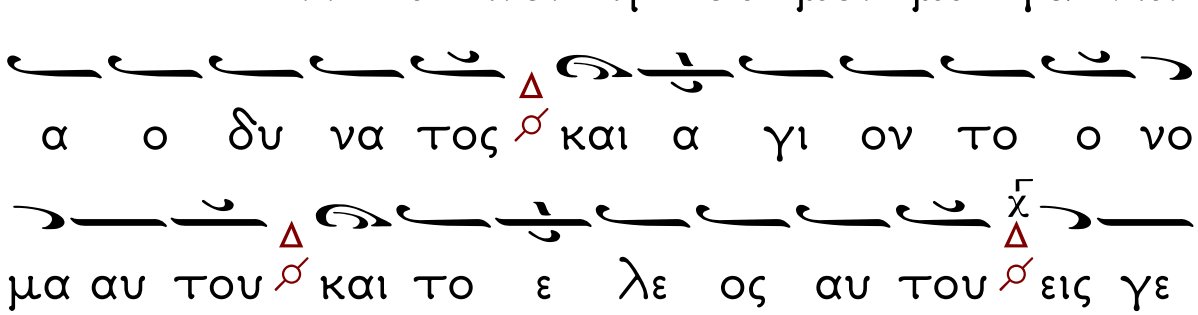
α ο δυ να τος και α γι ον το ο νο
μα αυ του και το ε λε ος αυ του εις γε

νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον

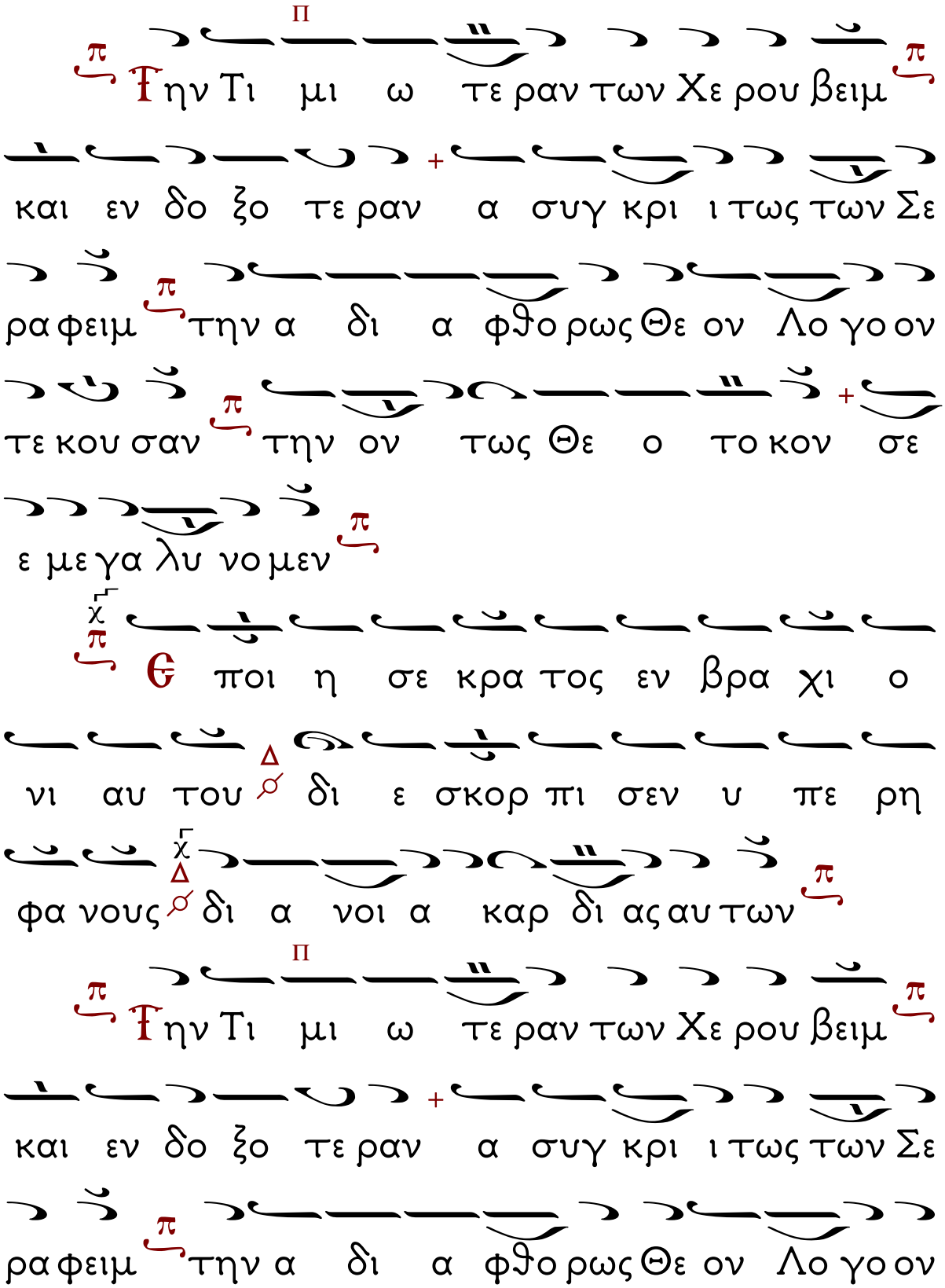
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
ε με γα λυ νο μεν
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν π

χ π Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

π και υ ψω σε τα πει νου ους π πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων χ Δ ο και πλου τουν τας ε ξα

πε στει λε κε νους π

π Π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φειμ π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν π

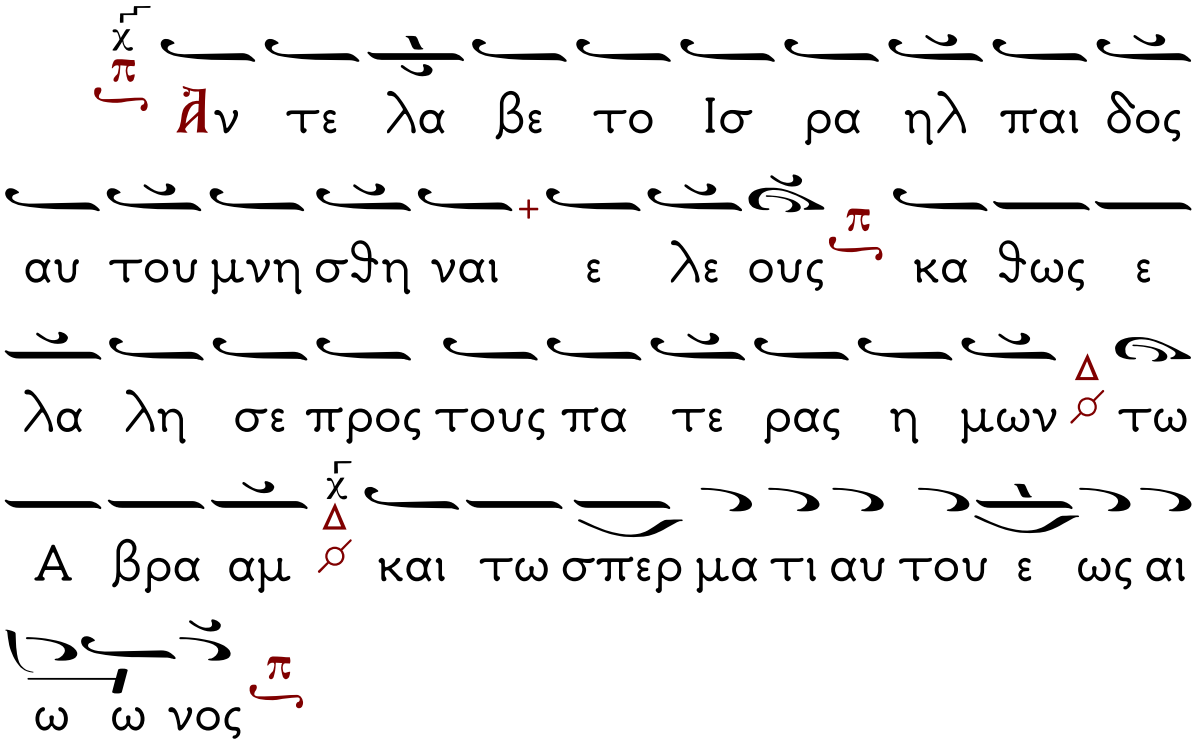
Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε
λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι
ω ω νος

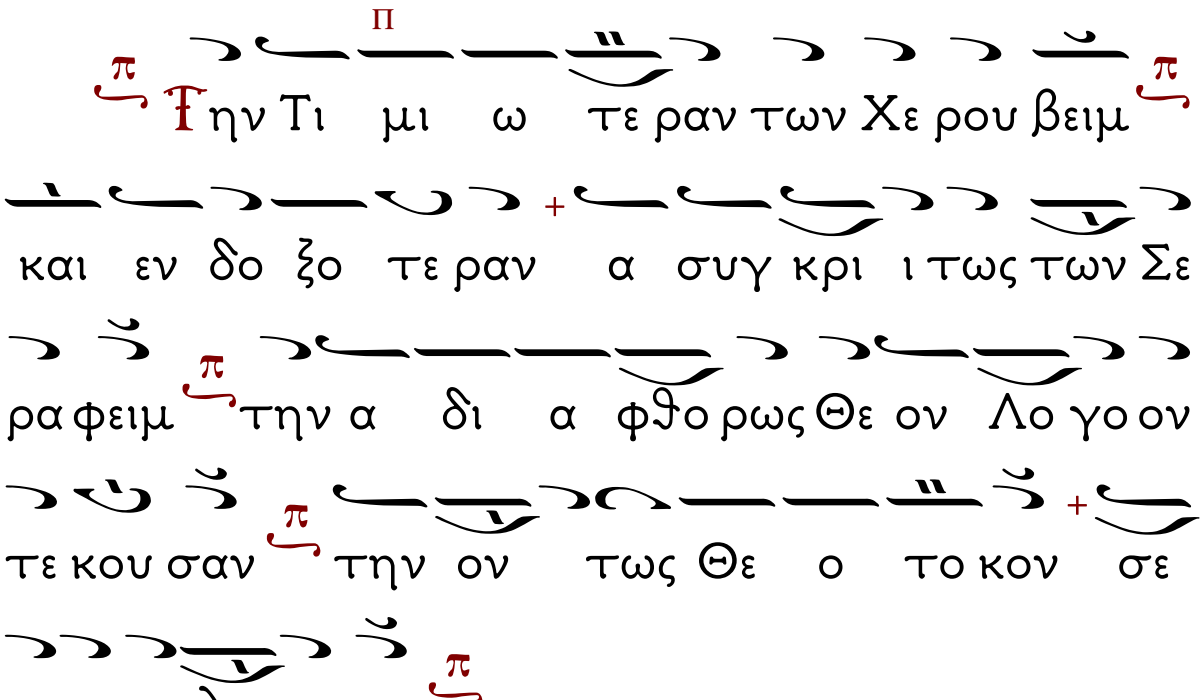
Ἣν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
ε με γα λυ νο μεν

Ὠδὴ θ', τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος β' . Ὁ Εἱρμὸς

Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν». Ἦχος Πα

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο τοκον την α ει μα

κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε

ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν

των Χε ρου βιμ και εν δο κο τε ραν α συγ κρι

ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ρως

Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο με ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ΄ οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε...

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Ἦχος λ γ̈τος

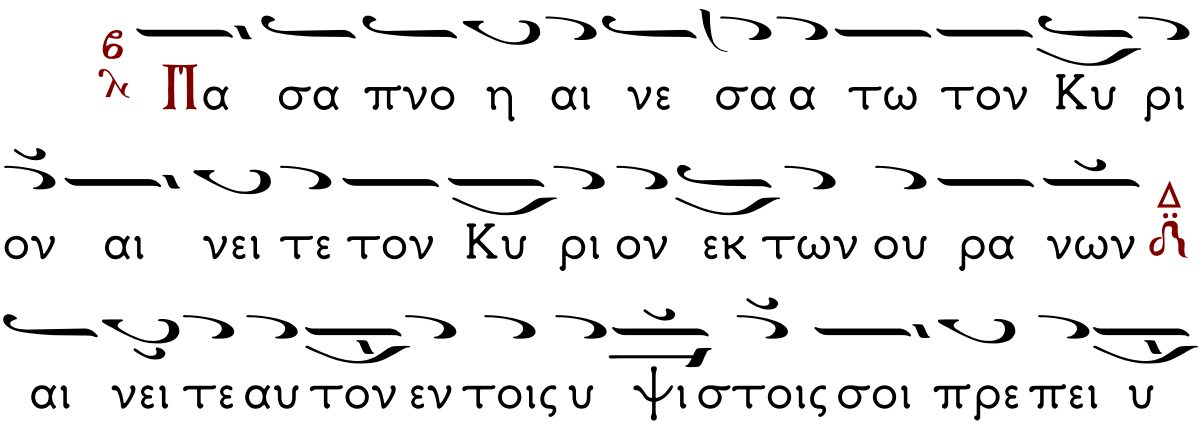

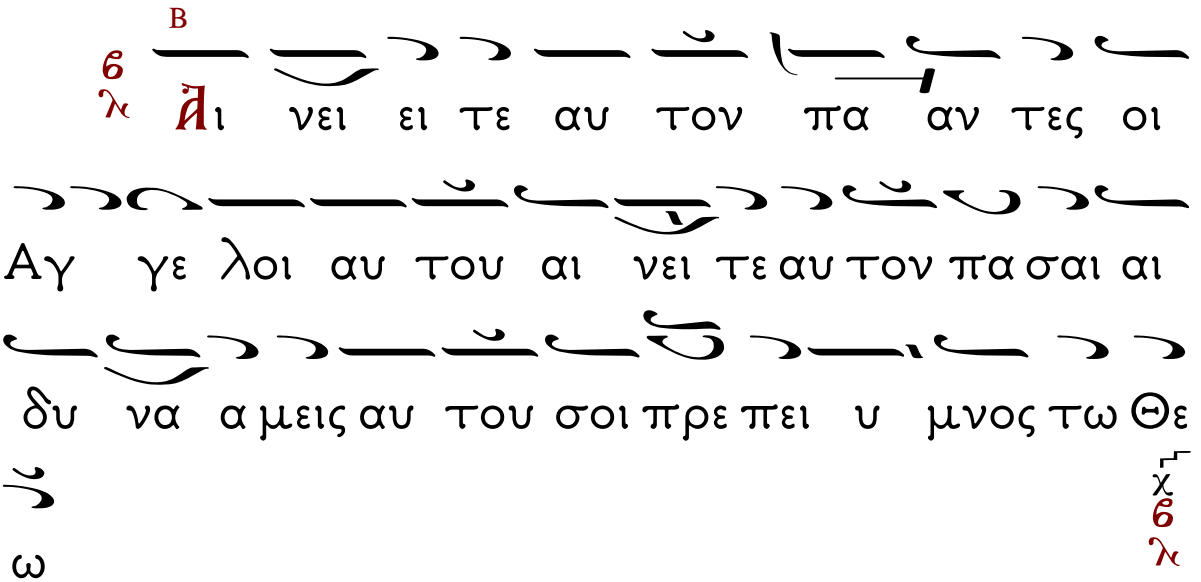

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

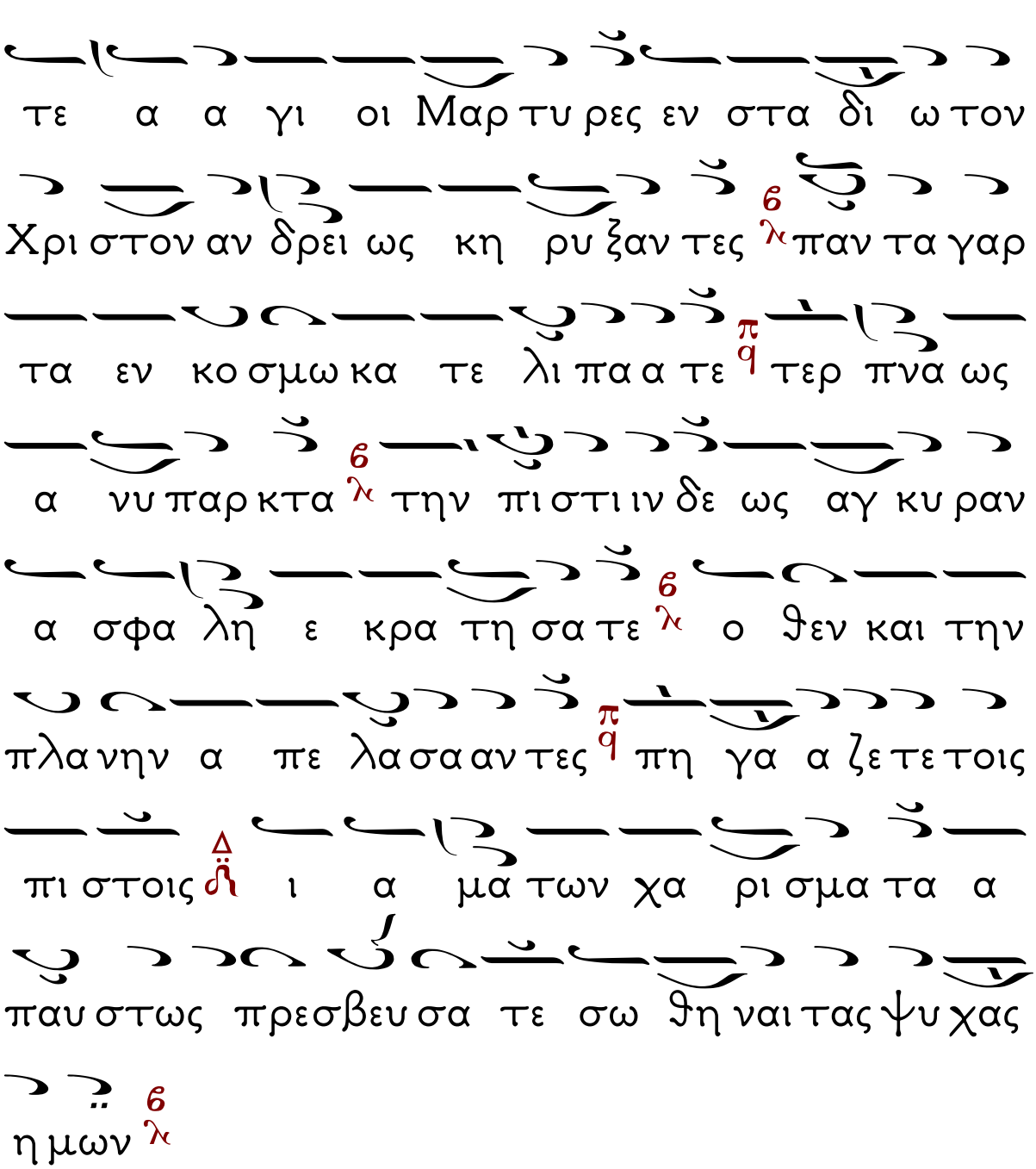

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

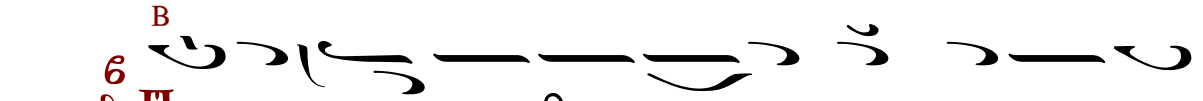

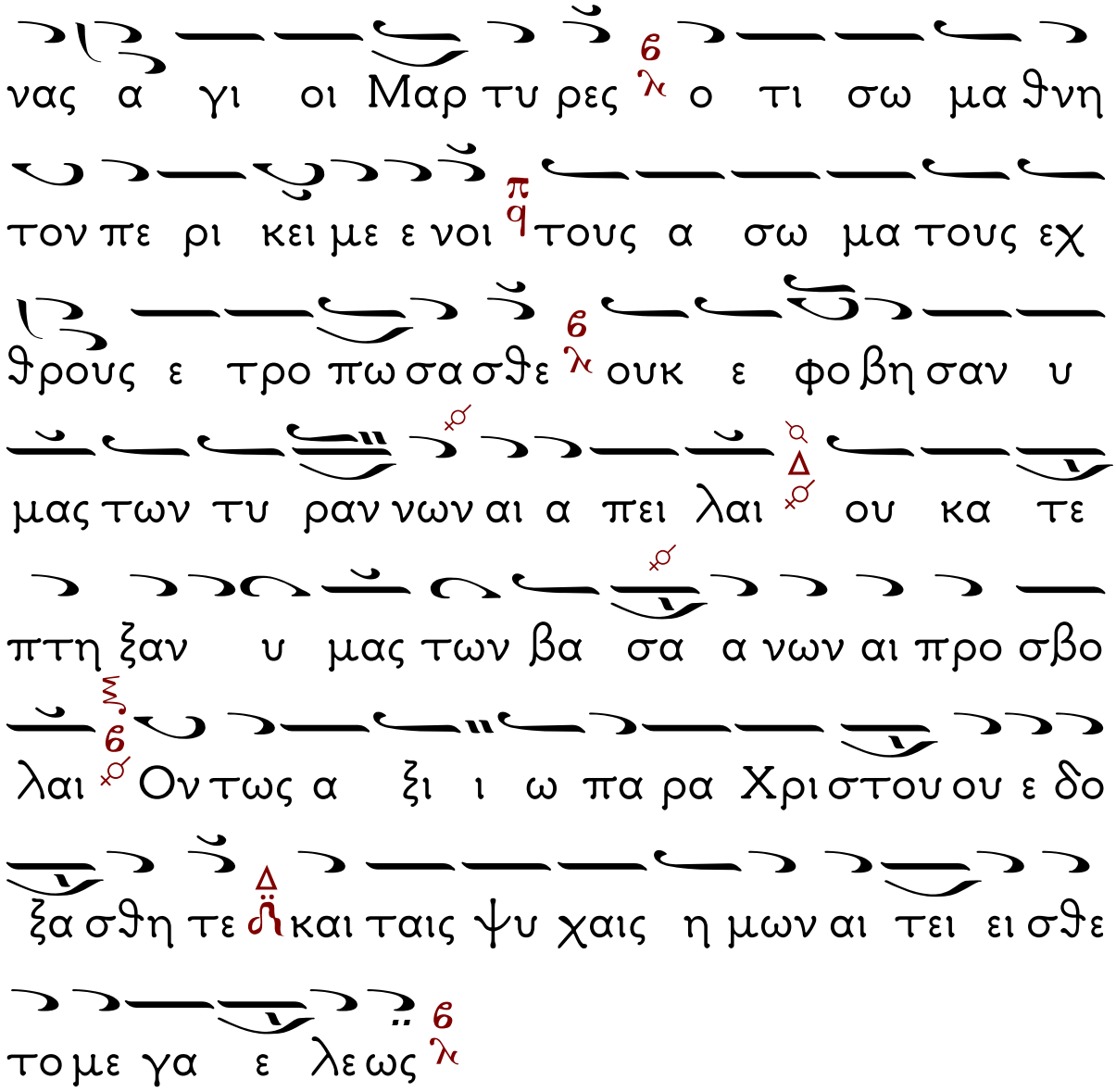

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

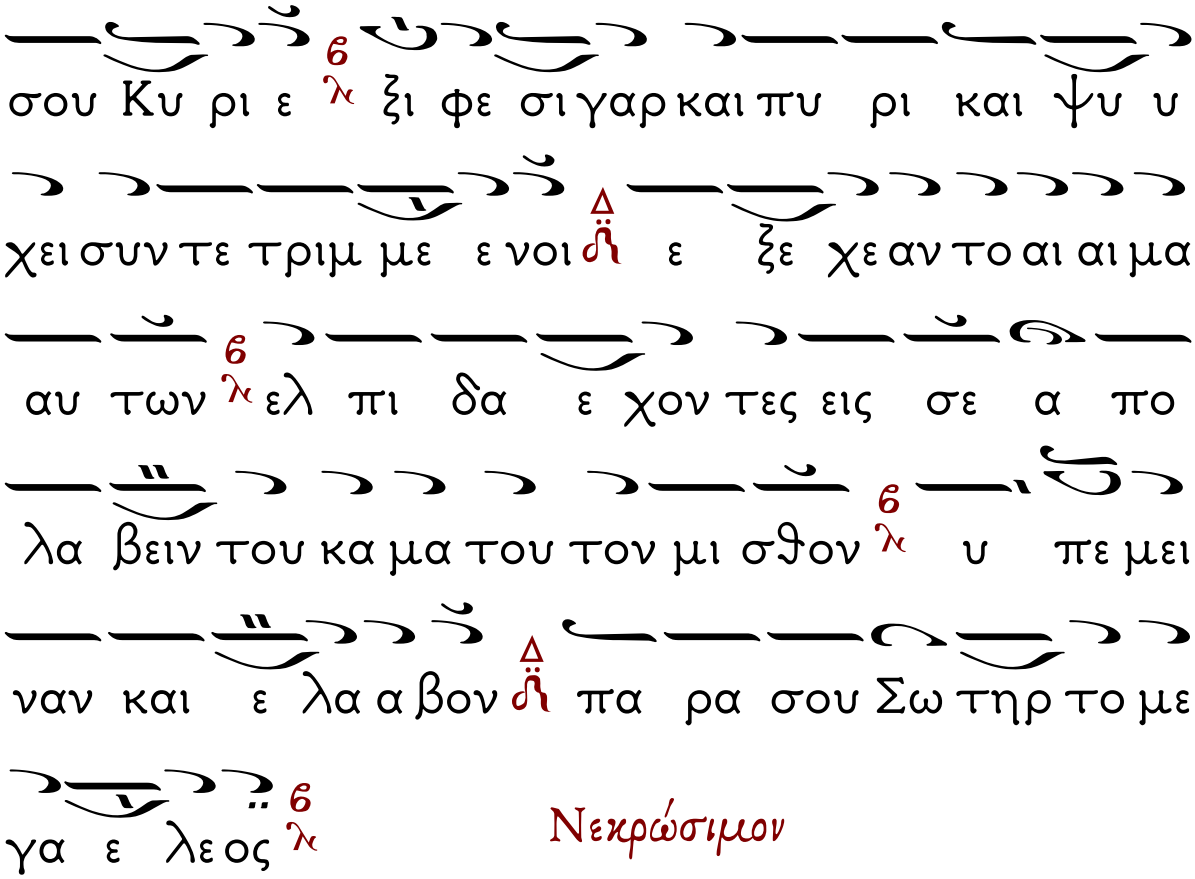

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

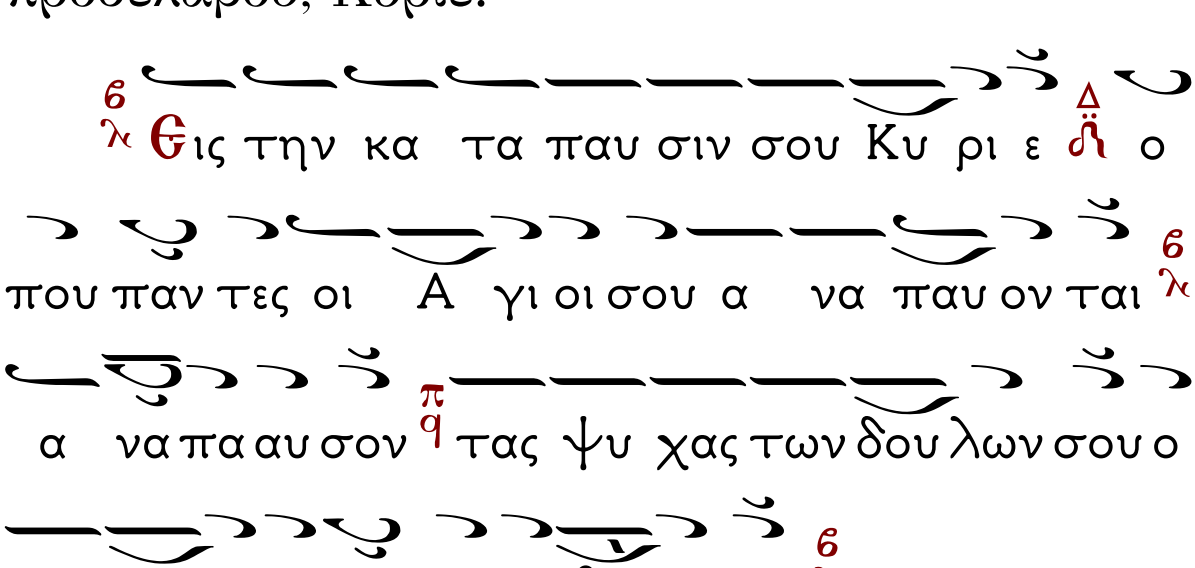

Νεκρώσιμον

Δόξα...

Που ε στιν η του κο σμου

προ σπα θει α που ε στιν η των προ σκαι ρων

φαν τα σι α που ε στιν ο χρυ σος και ο αρ

γυ υ ρος που ε στι των οι κε των η πλημ

μυ ρα και ο θο ρυ βος παν τα κο νις παν

τα τε φρα πα αν τα σκι α αλ λα δε ευ τε

βο η σω μεν τω α θα να τω Βα σι λει Κυ ρι

ι ε των αι ω νι ων σου α γα θων α ξι ω

ω σον τους με τα σταν τας εξ η μων και α να

παυ σον αυ τους εν τη α γη η ρω μα κα ρι

ο τη τι

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

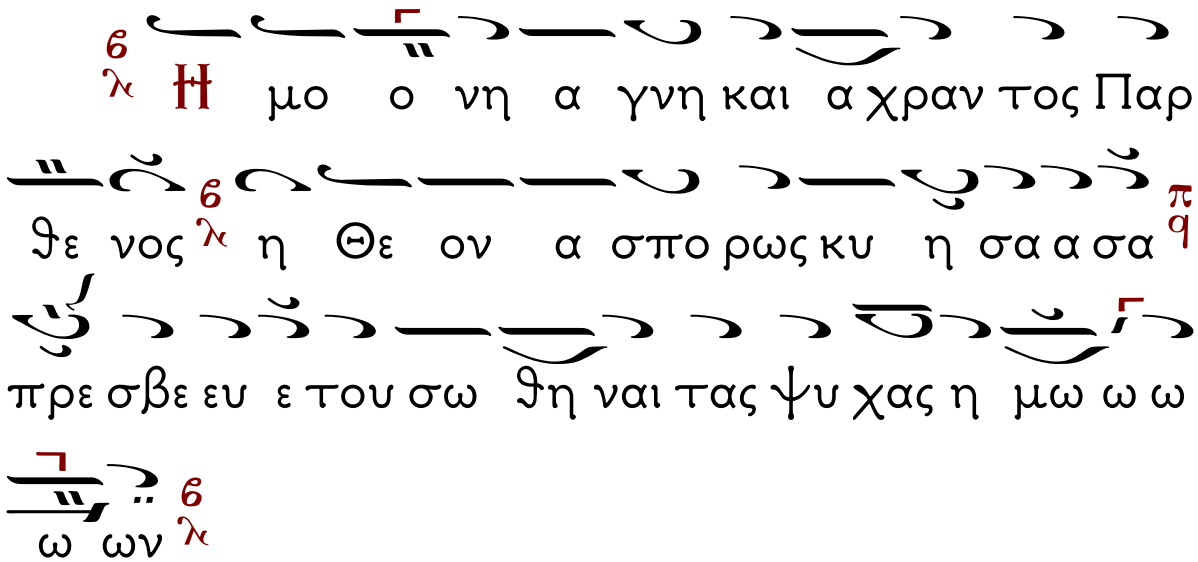

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ΄ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ

αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ΄ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων

Ἀπόστιχα Νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους
Ἦχος δ'. Ἐδώκας σημείωσιν

Ὄντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὕπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν ἁγίων σου, ἐν μοναῖς ἀκηράτοις σου.

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις. Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῖν, τὸ

ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον. Καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. γ΄. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνώλεθρον, ἐκ φθορᾶς ἀνακέκληται, λουσάμενον Αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, Σῶτερ κενωθέντι, ἐν ᾧ ἀπέπλυνας ἡμῶν, τῶν προπατόρων τε τὴν παράβασιν· διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, τοὺς μεταστάντας φιλάνθρωπε, ἐκ προσκαίρων ἀξίωσον, τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παραπτώμασιν, ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἅ πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ
φη ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω
θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνη σθη τι Κυ υ ρι
ε ως α γα θος των δου λων σου και ο σα
εν βι ω η μαρ τον συγ χω ρη σον ου δεις

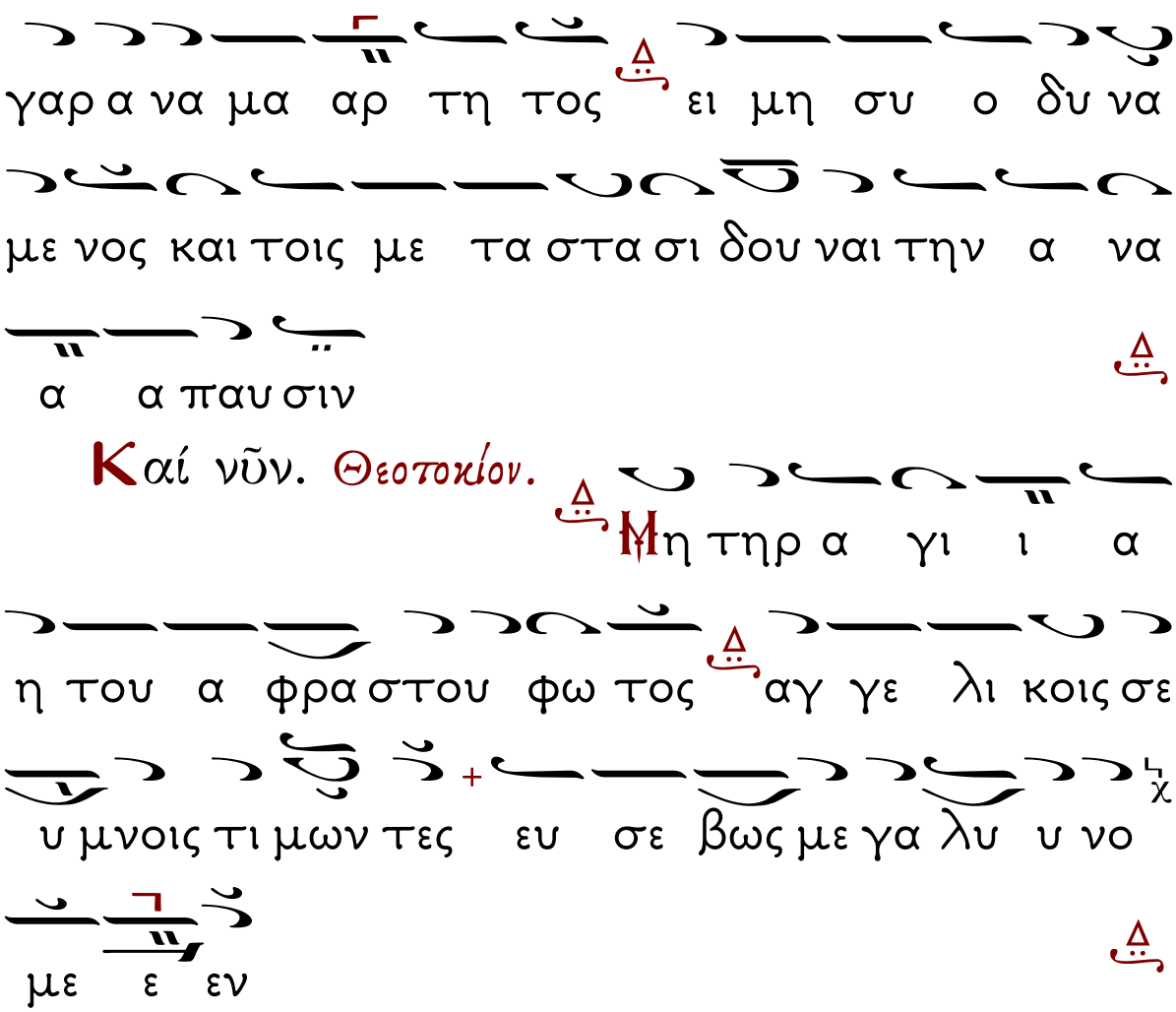
γαρ α να μα αρ τη τος ει μη συ ο δυ να
με νος και τοις με τα στα σι δου ναι την α να
α α παυ σιν
Καί νῦν. Θεοτοκίον.
Μη τηρ α γι ι α
η του α φρα στου φω τος αγ γε λι κοις σε
υ μνοις τι μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο
με ε εν

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

Ἀ μη ην

Στίχ. α΄ Ἀ γα θον το ε ξο μο λο γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο νο μα τι σου Υ ψι στε

Ἁ γαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Ἁ γου α ναγ γε λειν τω πρω ι το ε λε ος σου και την α λη θει αν σου κα τα νυ κτα

Ἁ γαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

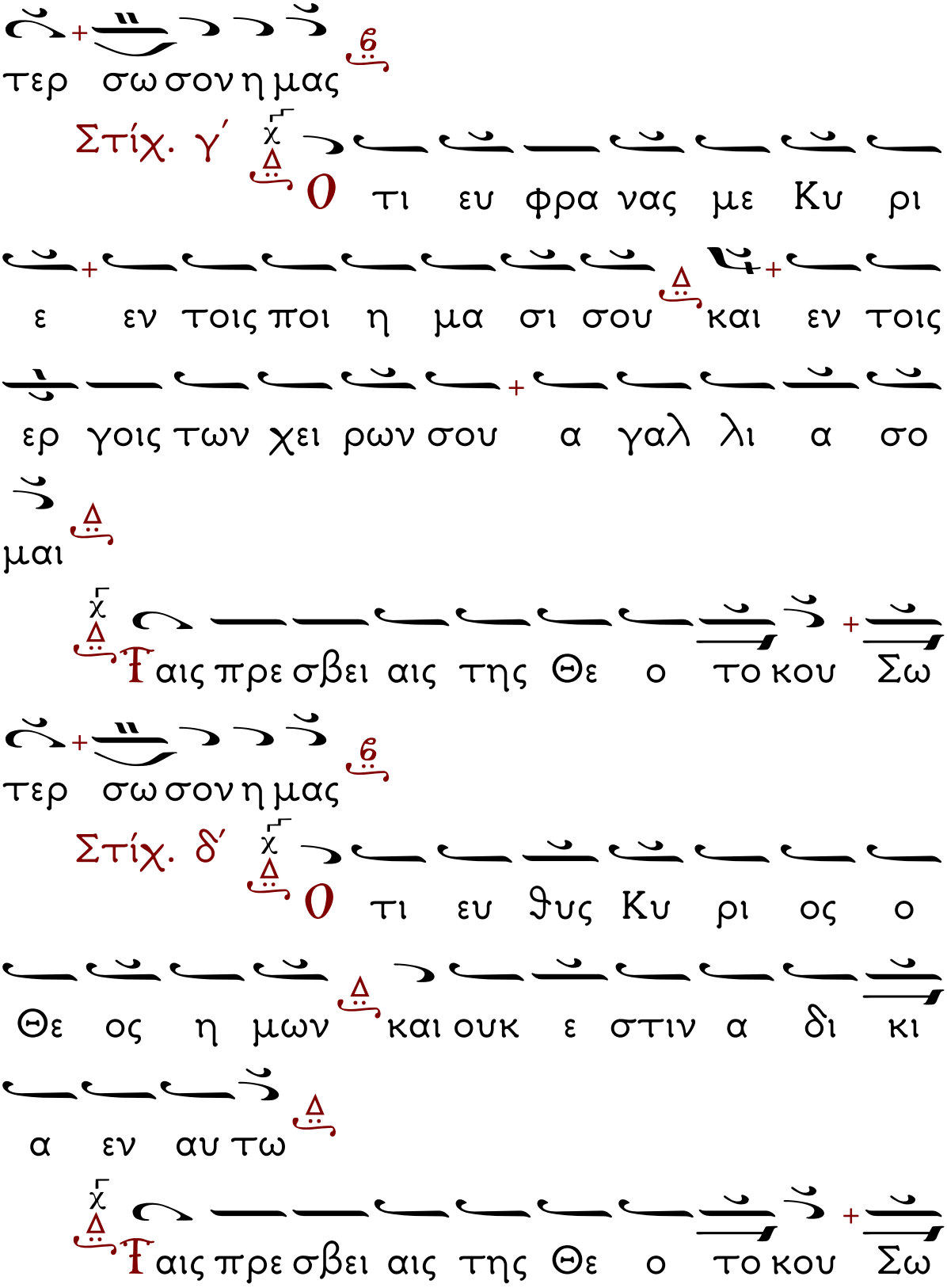
τερ σω σον η μας
Στίχ. γ'
Ο τι ευ φρα νας με Κυ ρι
ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις
ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο
μαι
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Στίχ. δ'
Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο
Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι
α εν αυ τω
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄

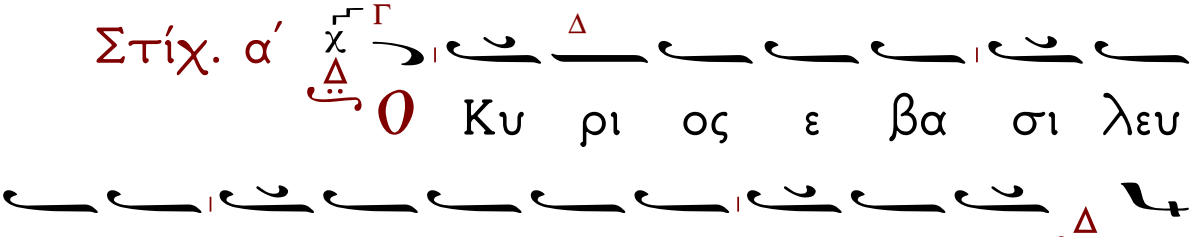

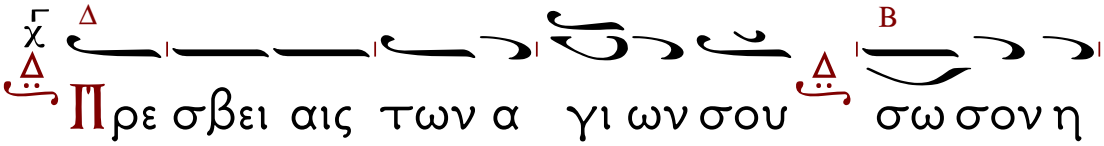

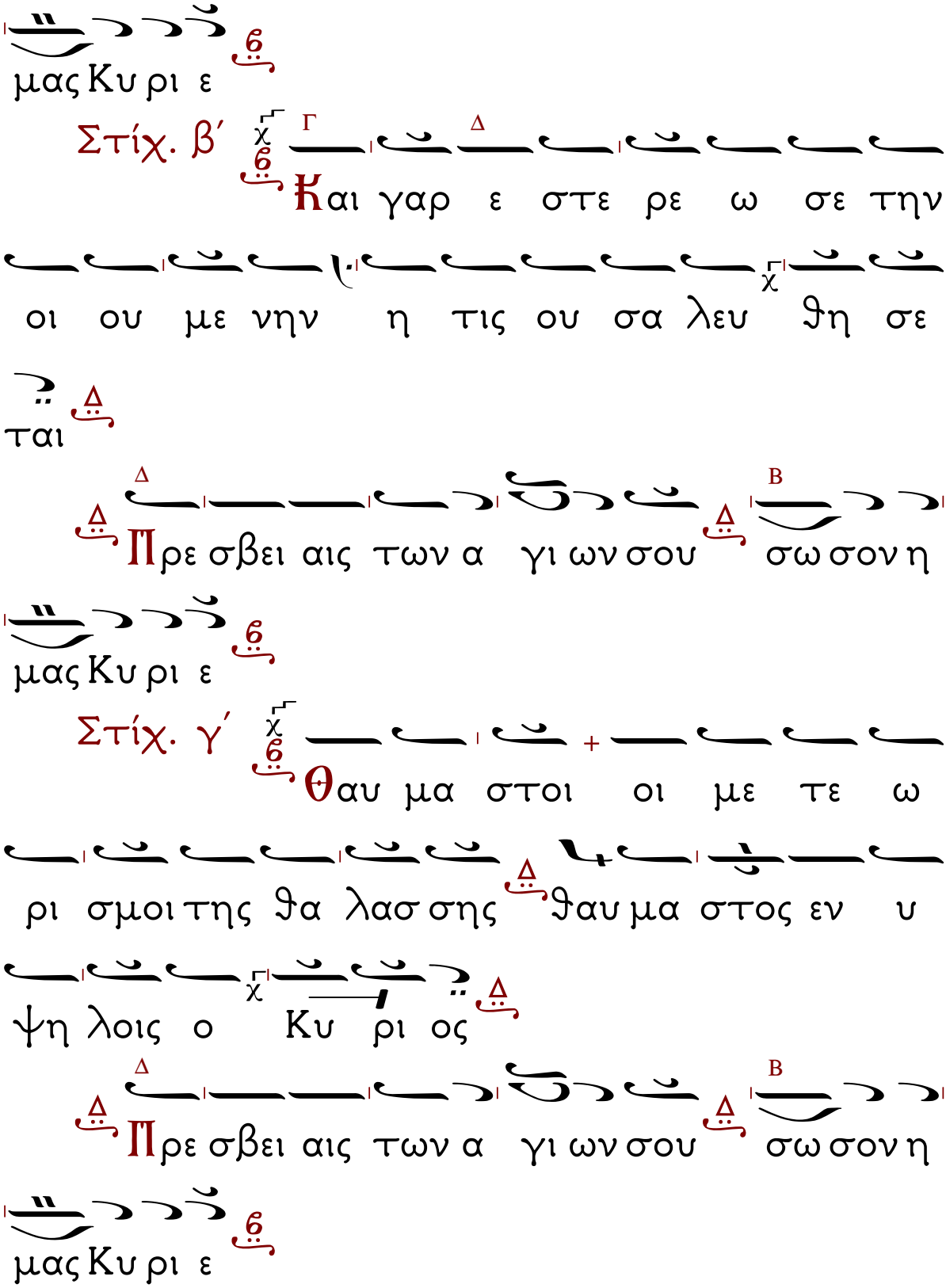
μας Κυ ρι ε
Στίχ. β'
Και γαρ ε στε ρε ω σε την
οι ου με νην η τις ου σα λευ ϑη σε
ται
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε
Στίχ. γ'
Θαυ μα στοι οι με τε ω
ρι σμοι της ϑα λασ σης ϑαυ μα στος εν υ
ψη λοις ο Κυ ρι ος
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Στίχ. δ' Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

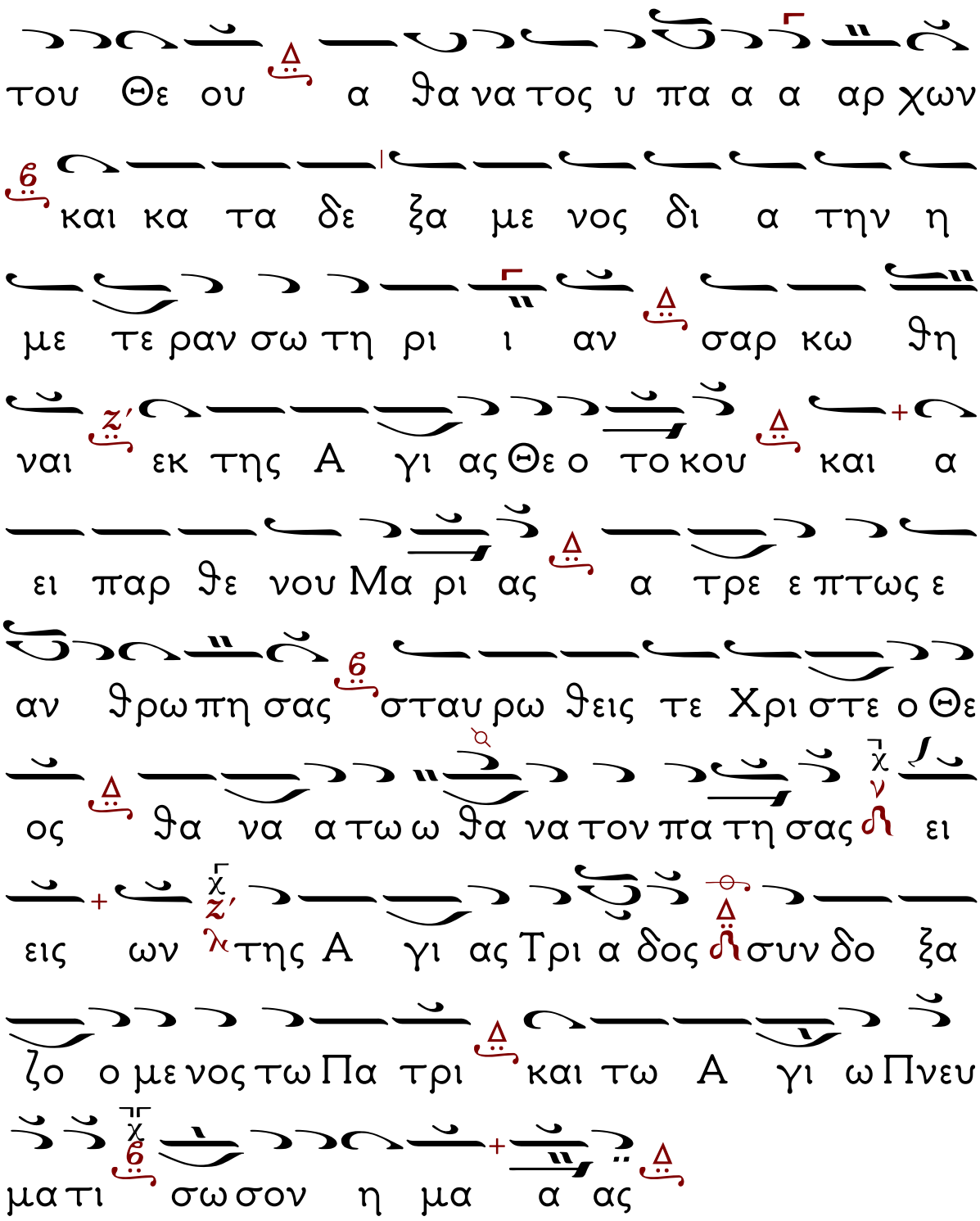
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα ας

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ξω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β΄

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ξο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ξω μεν αυ τω

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω

μεν Χρι στω Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου

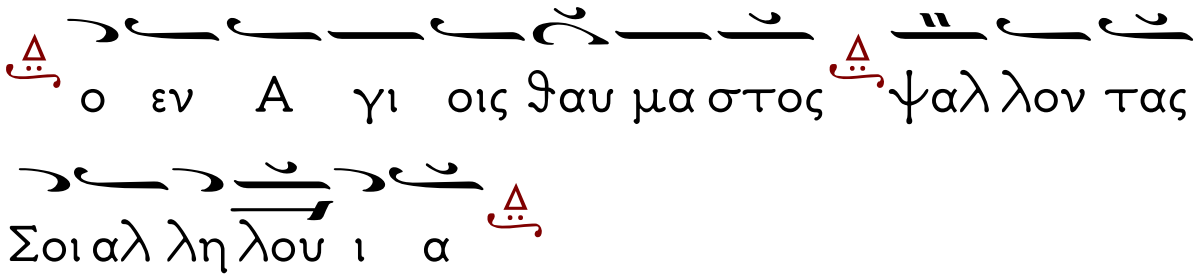

Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

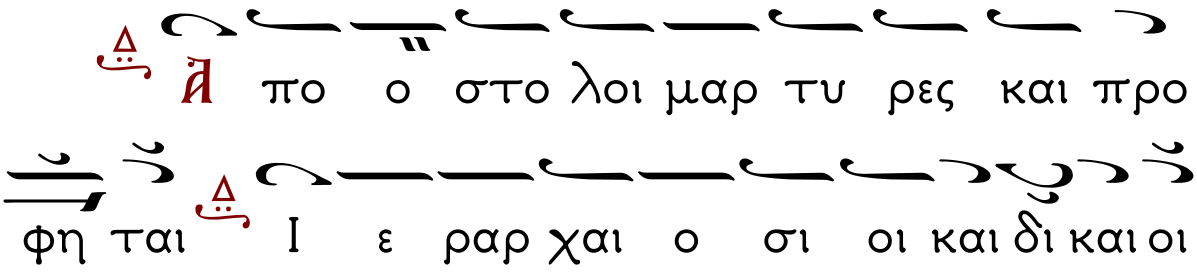

Νεκρώσιμον.

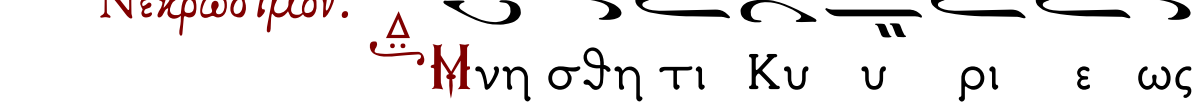

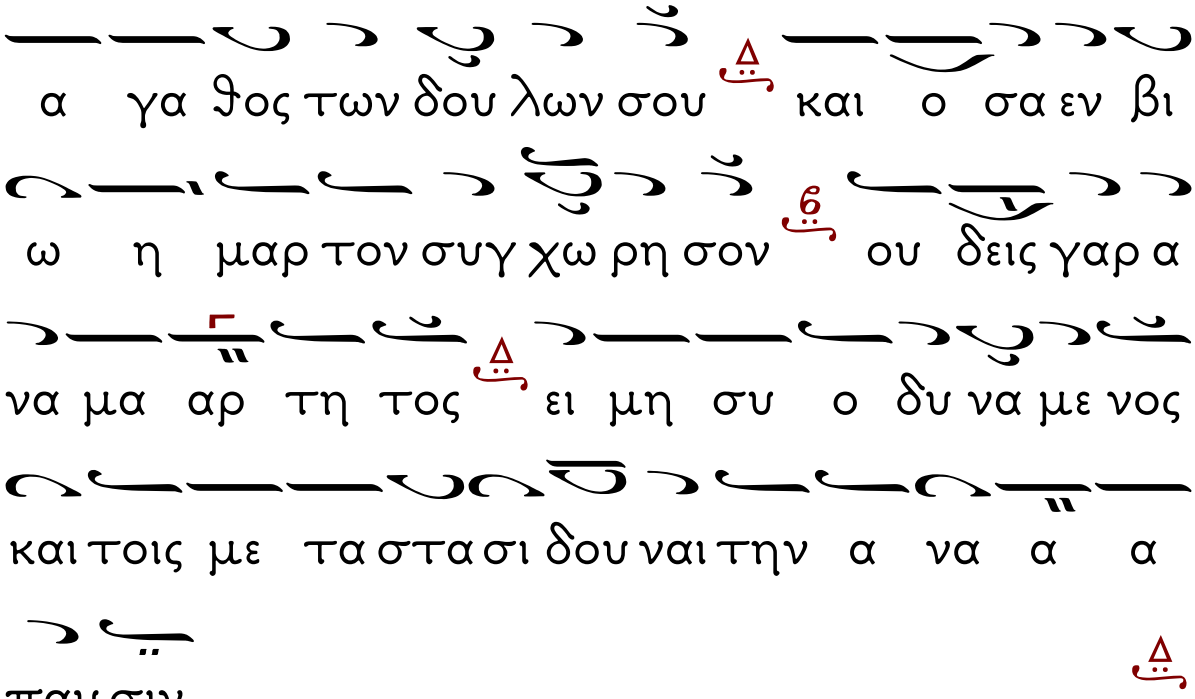

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου του Ναοῦ

Ἀπολυτίκιον

Πλη θυν εν δο ξων Α γι ων της

Ε νο ρι ας σε μνω μα τα τους τα χεις προ

στα τας α πα αν των νο σουν των α κος α

ναρ γυρον τους ο λο φω τους πρε σβευ τας

ορ θο δο ο ξων προς Χρι στον ο φθε εν τα

εν Θα βω ρι ω ο ο ρει και δι α λαμ

ψαν τα Πε ρι βλε πτον Παρ θε νον και Α

να στα σι αν γε ραι ρο μεν συν τω κλει νω

Βα σι λει ει ω τον Πα τα πι ον Νι κο λα

ον Αν ναν και Βαρ βα ραν Κο σμα αν ι α τρον

Ι ω αν νην Κυ υ ρον Φα νου ρι ον και συν

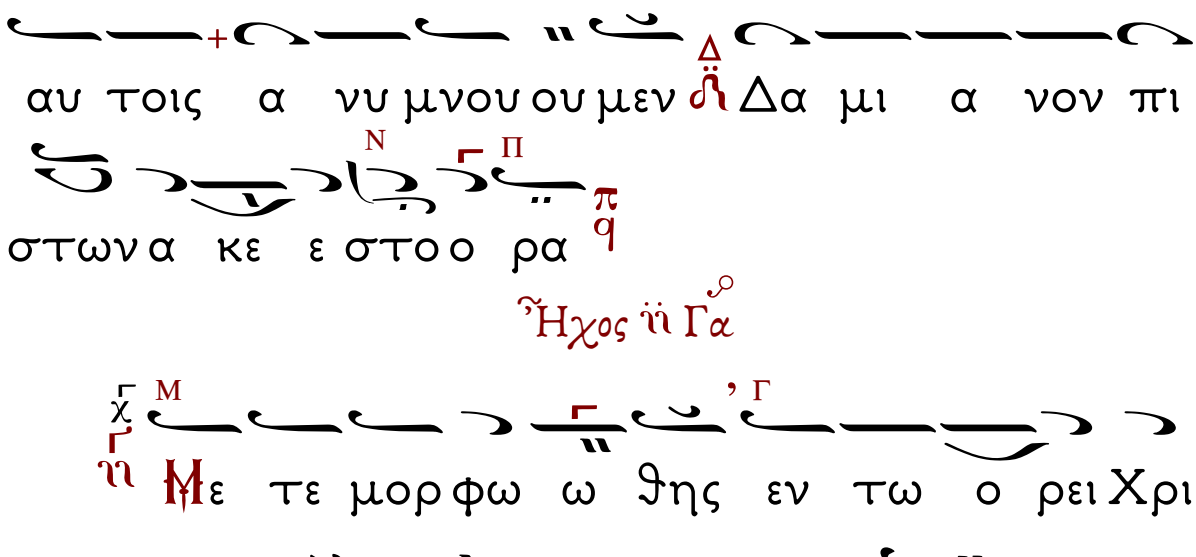
αυ τοις α νυ μνου ου μεν Δα μι α νον πι
στων α κε ε στο ο ρα

Ἦχος ἡ Γ

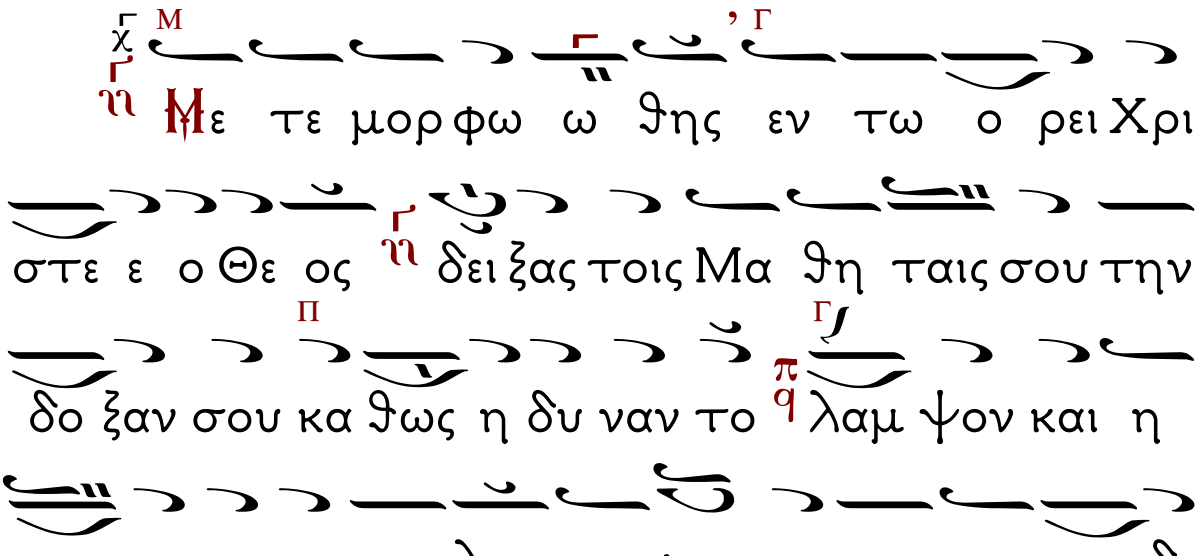
Με τε μορ φω ω θης εν τω ο ρει Χρι
στε ε ο Θε ος δει ξας τοις Μα θη ταις σου την
δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η
μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι
ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο
τα δο ο ξα α σοι

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ

Ἦχος πλ. Νη

Με τα των Α γι ων α να παυ σον

Χρι στε τας ψυ χας των δου λων σου εν θα ουκ

ε στι πο νος ου λυ υ υ πη ου στε

ε ναγ μος αλ λα ζω η η α α τε λε

ε ευ τη η η η το ο ο ος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ Є', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄

Єὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. **Μ**ακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:14-21

Ἀδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ᾽ ἐλάβετε Πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· ἐπ᾽ ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις

ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. β΄

Μακάριοι ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἦχος πλ. Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε

Δι μη η η η ην

Και τω πνευ μα τι ι ι ι ι σχυ

Ἕτερον.

Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε ε

Δι α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΘΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος πλ. δ΄ Πα Ἐναρμόνιος

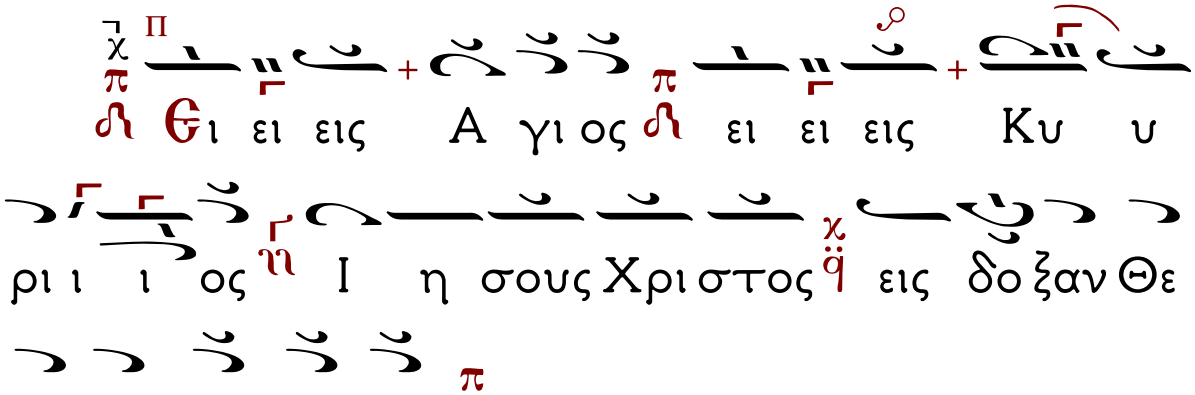

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΗΝ ΑΓΙΩΝ

Ἦχος πλ. Νη

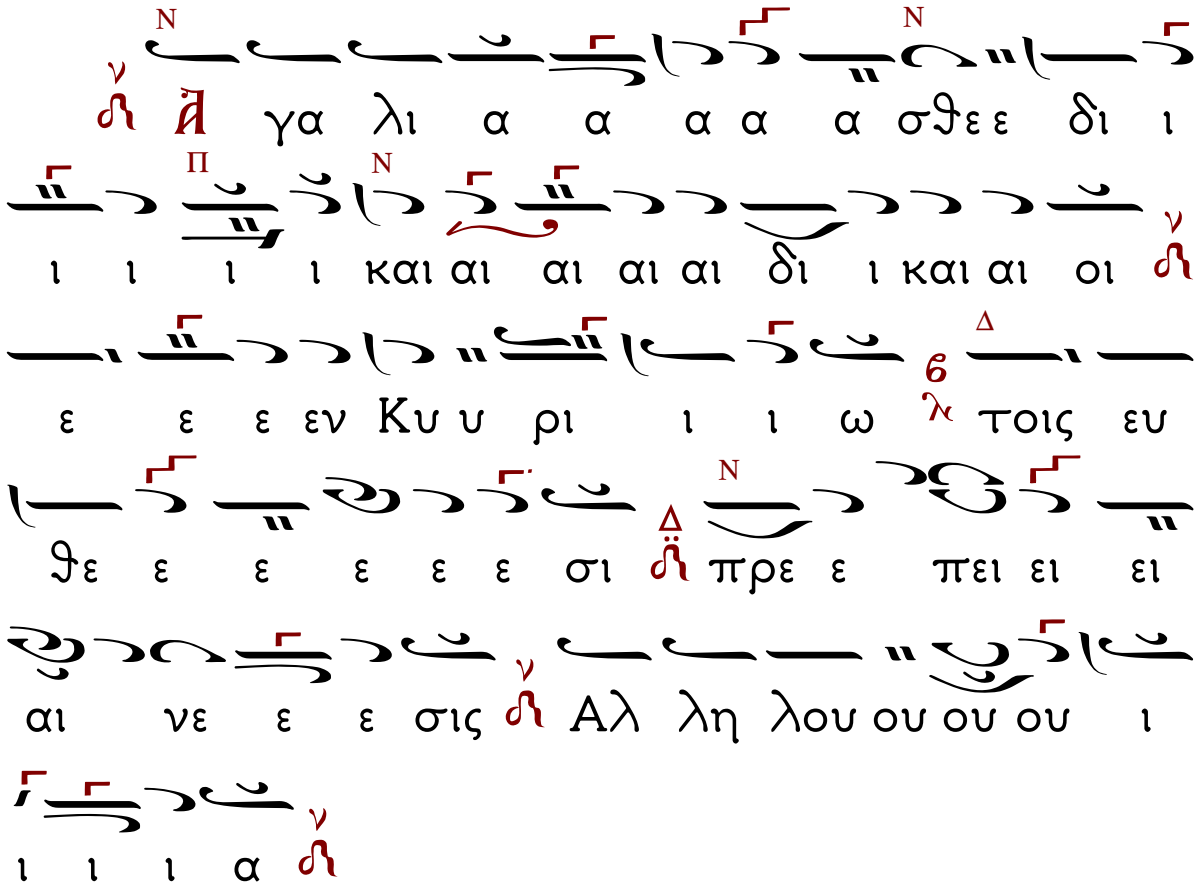

Ἦχος πλ. Πα

Ἀ γαλ λι α θε δι και οι εν Κυ υ ρι
ι ι ω τοις ευ θε ε σι πρε ε πει ει αι αι
αι αι νε ε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ις α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
α

Ϭ ξο μο λο γει θε τω Κυ υ ρι ι ι
ω ε εν κι ι θα α α α ρα εν ψαλ τη
ρι ω δε κα χο ο ορ δω ψα α α λα α
α τε ε α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α

Ἀ σα α α τε α α αυ τω α α α

μα και αι αι νο ο ον κα λω ως ψαλ λα α

τε α α αυ τω ε ε εγ α α λα α α α

λα α α αγ μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Ἀ α γα α πα ε λε η μο συ νην

και κρι σιν ο Κυ ρι ι ο ος του ε λε

ε ου ους Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ

ρι ι ι ι ι ου πλη η η η η ρης η η

η γη η η η η η η η η η η η α α

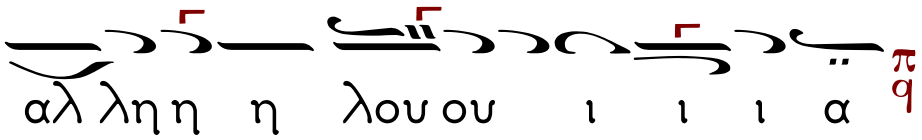
αλ λη η η λου ου ι ι ι α
π
q

Τῷ Σαββάτῳ (Νεκρώσιμον).

Ἦχος λ/π ... Πα

Μα κα ρι ι οι ους ε ξε λε ε ε ε

ξω και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε

και το μνη μο συ υ νο ον αυ των εις γε

νε α αν και αι γε νε ε α αν Αλ λη λου ου

ι ι ι ι α α α α

Σπίχ. α' Θι πεν ο Κυ ρι ος ε γω

ει μι η α να στα σις και η ζω η ο

πι στευ ων εις ε με καν α πο θα νη ζη σε

ται

Μα κα ρι ι οι ους ε ξε λε ε ε ε

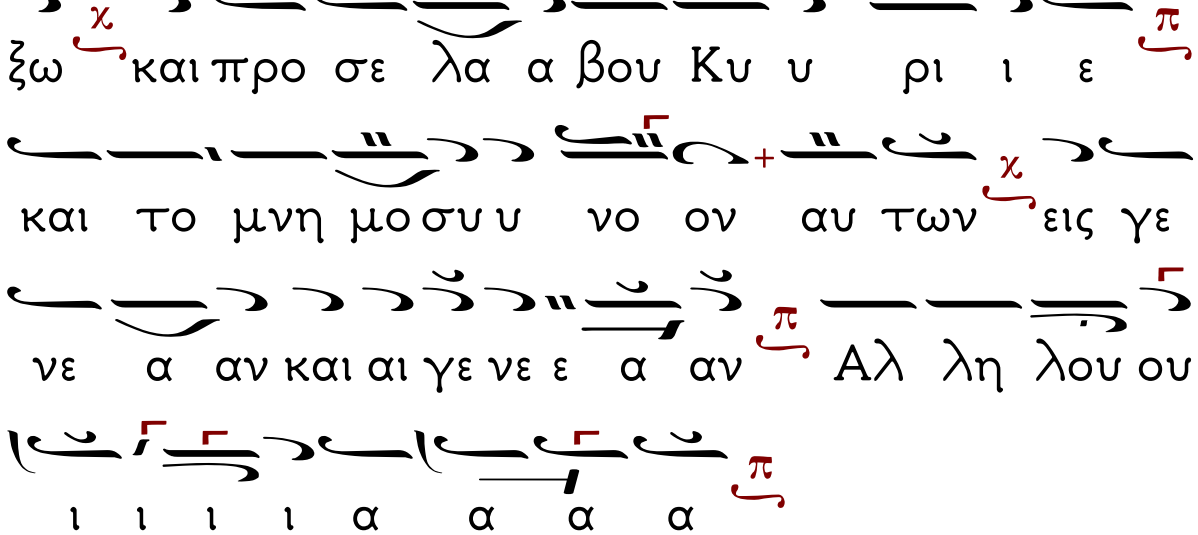
ξω και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε
και το μνη μο συ υ νο ον αυ των εις γε
νε α αν και αι γε νε ε α αν Αλ λη λου ου
ι ι ι ι α α α α

Σπ/χ. β'.

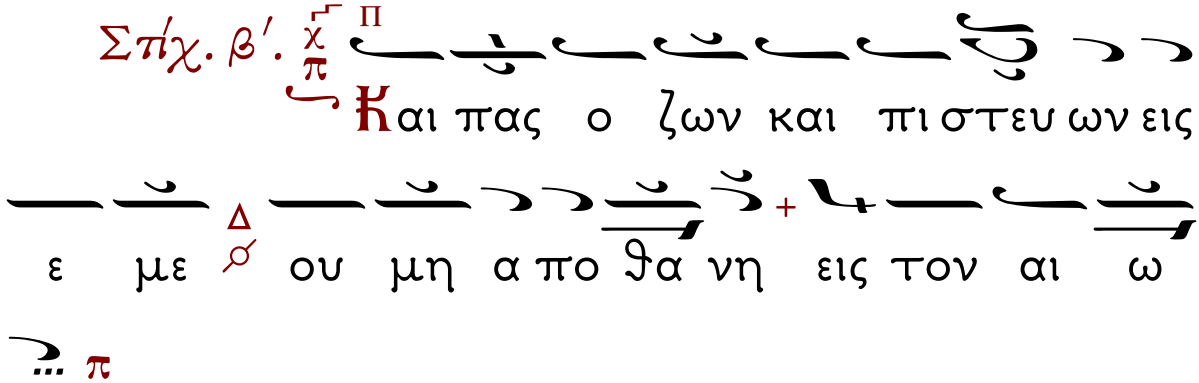
Και πας ο ζων και πι στευ ων εις
ε με ου μη α πο θα νη εις τον αι ω
να

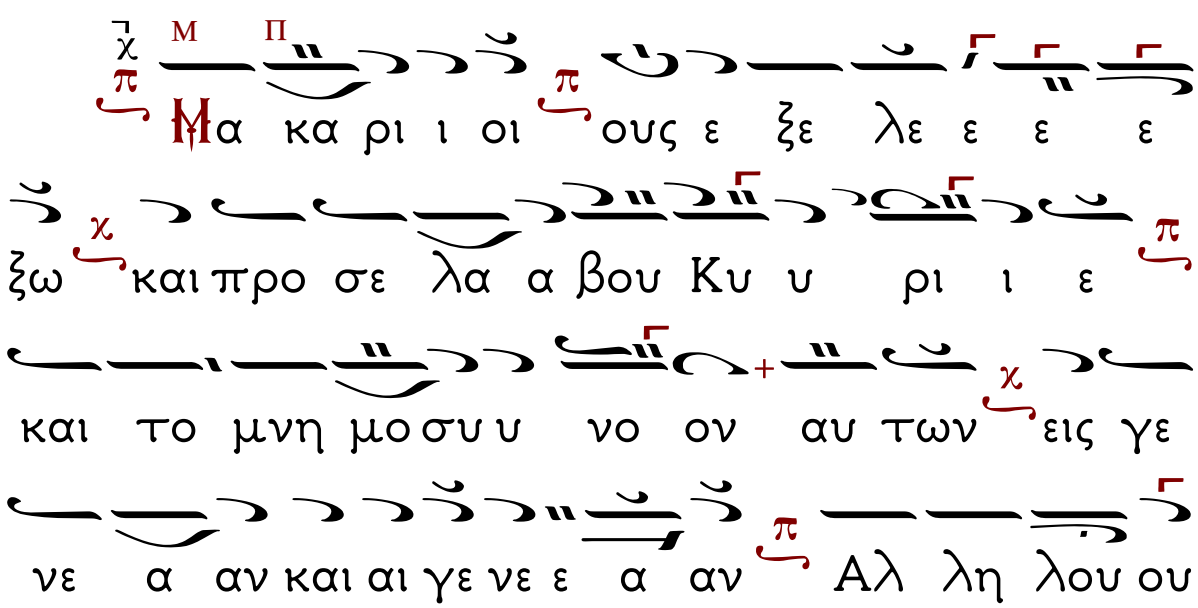
Μα κα ρι ι οι ους ε ξε λε ε ε ε
ξω και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε
και το μνη μο συ υ νο ον αυ των εις γε
νε α αν και αι γε νε ε α αν Αλ λη λου ου

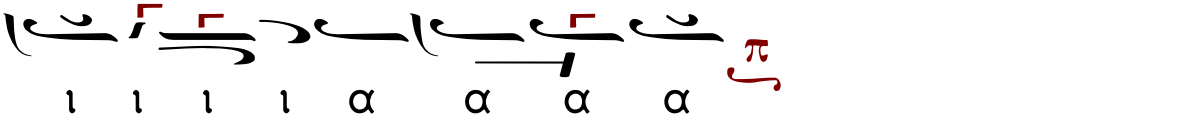
ι ι ι ι α α α α

Σπίχ. γ'.

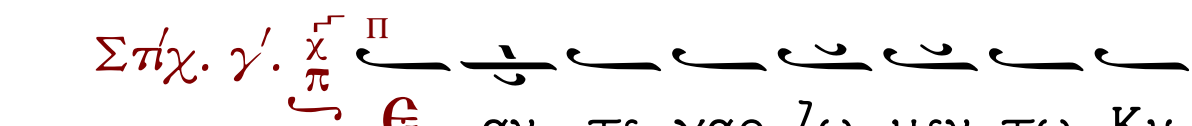
Ε αν τε γαρ ζω μεν τω Κυ

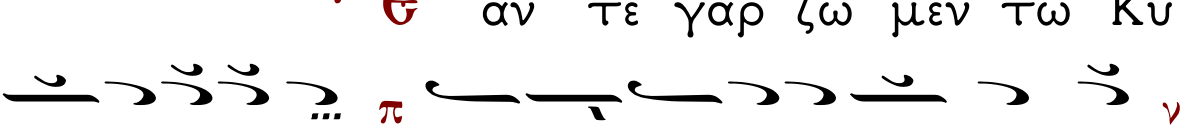
ρι ω ζω ω μεν ε αν τε α πο θνη σκω μεν

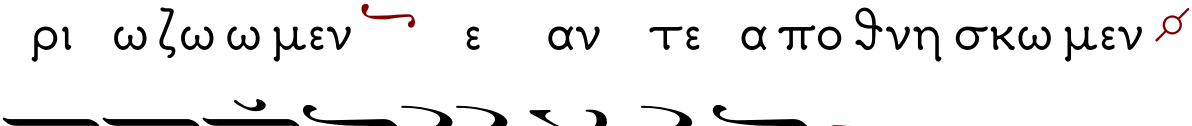
τω Κυ ρι ω α πο θνη σκο μεν

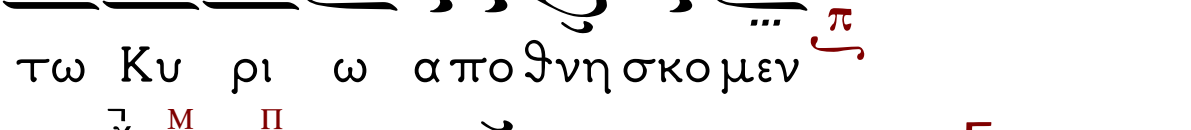
Μα κα ρι ι οι ους ε ξε λε ε ε ε

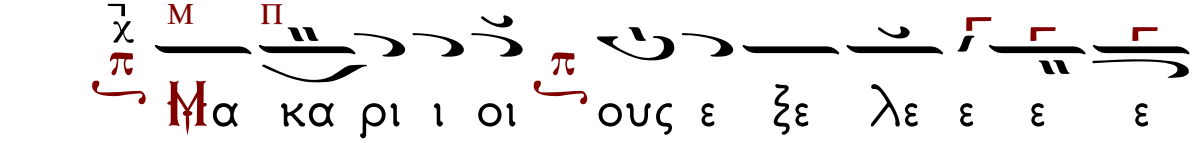
ξω και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε

και το μνη μο συ υ νο ον αυ των εις γε

νε α αν και αι γε νε ε α αν Αλ λη λου ου

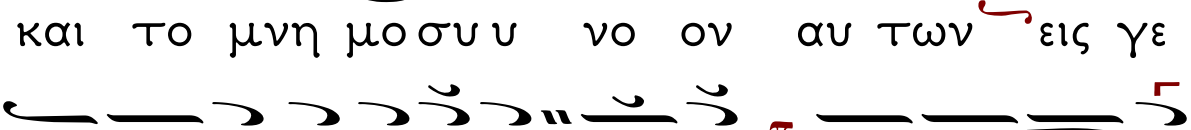
ι ι ι ι α α α α

Σπίχ. δ'.

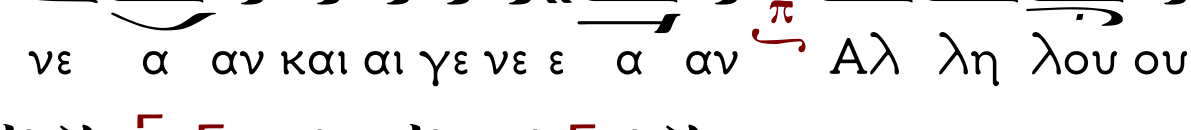
Ε αν τε γαρ ζω μεν ε αν

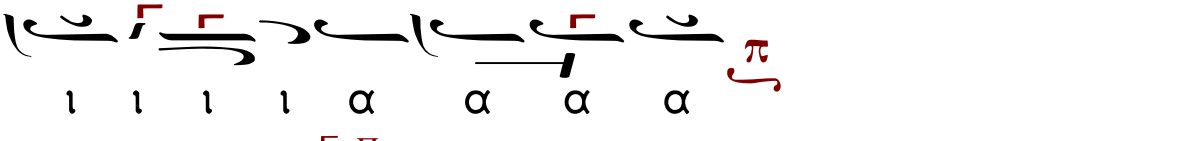
τε α πο θνη σκω μεν του Κυ ρι ου ε σμεν

Μα κα ρι ι οι ους ε ξε λε ε ε ε

ξω και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε

και το μνη μο συ υ νο ον αυ των εις γε

νε α αν και αι γε νε ε α αν Αλ λη λου ου

ι ι ι ι α α α α

Σπ/χ. ε'.

Μα κα ρι οι οι νε κροι οι εν

Κυ ρι ω α πο θνη σκον τες απ αρ τι ῖ

να α να παυ σων ται εκ των κο πων αυ των

τα δε ερ γα αυ των ᾶ κο λου θει μετ α αυ

των

Μα κα ρι ι οι ους ε ξε λε ε ε ε

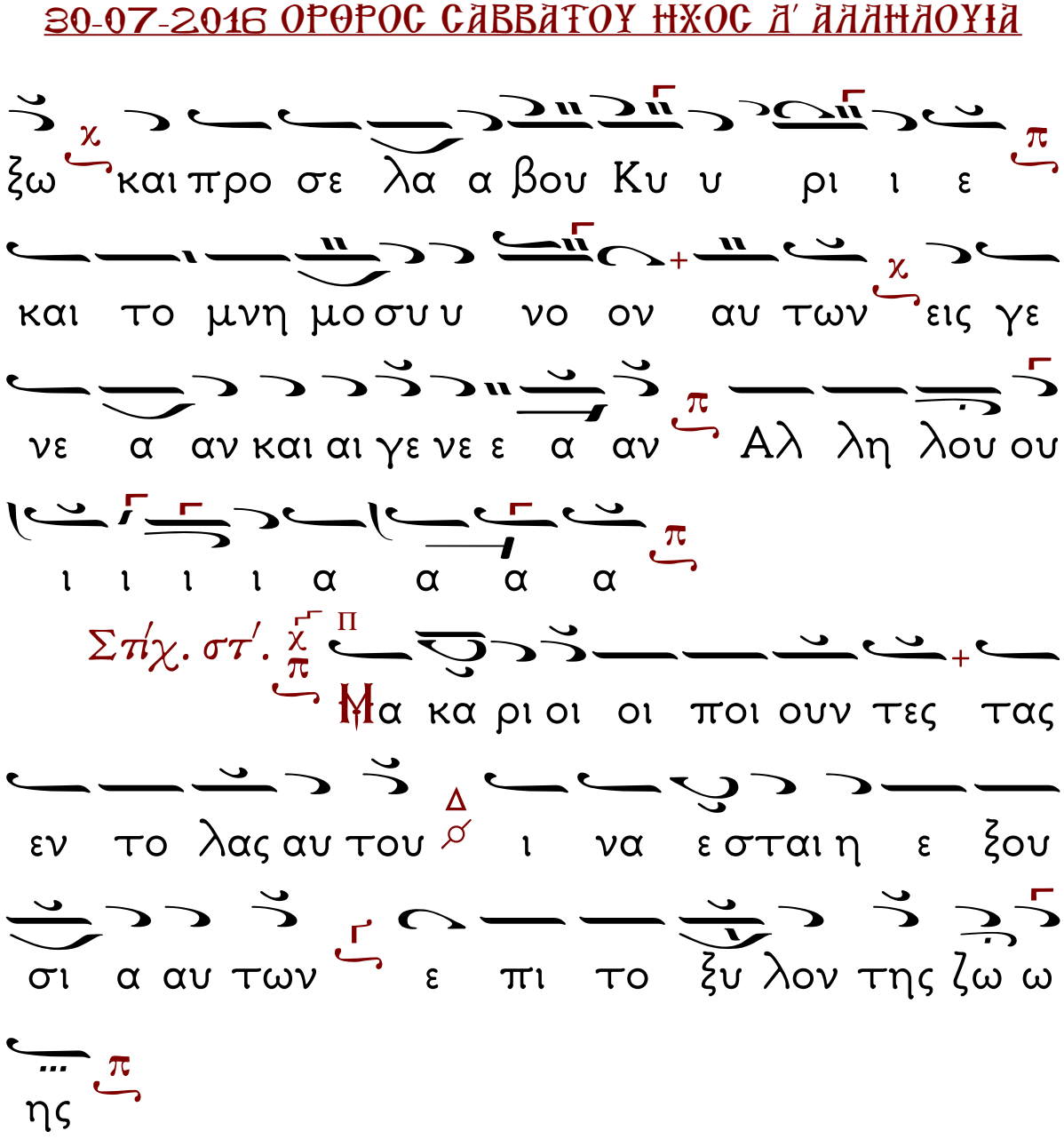
ξω και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε
και το μνη μο συ υ νο ον αυ των εις γε
νε α αν και αι γε νε ε α αν Αλ λη λου ου
ι ι ι ι α α α α
Σπχ. στ'.
Μα κα ρι οι οι ποι ουν τες τας
εν το λας αυ του ι να ε σται η ε ξου
σι α αυ των ε πι το ξυ λον της ζω ω
ης
Μα κα ρι ι οι ους ε ξε λε ε ε ε
ξω και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε
και το μνη μο συ υ νο ον αυ των εις γε

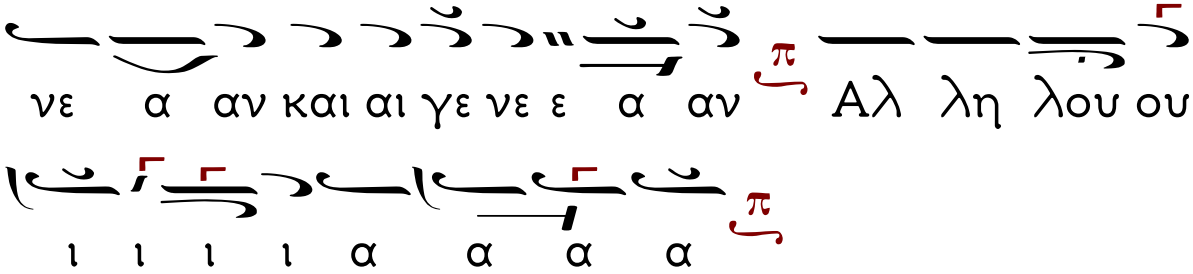
νε α αν και αι γε νε ε α αν π Αλ λη λου ου
ι ι ι ι α α α α π

Τῷ Σαββάτῳ (Νεκρώσιμον)

Κοινωνικόν. Τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος πλ. Πα

Μα κα α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α ρι ι ι ι ι ι ι ι μα κα α α α
ρι ι οι οι οι οι ου ου μου ου ου ους ε
ε ε ε ους ε ε ξε λε ε ε ε με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε ε
ε ε ξω ω ω ω και αι αι αι προ σε ε λα α
βου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε και το μνη μο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

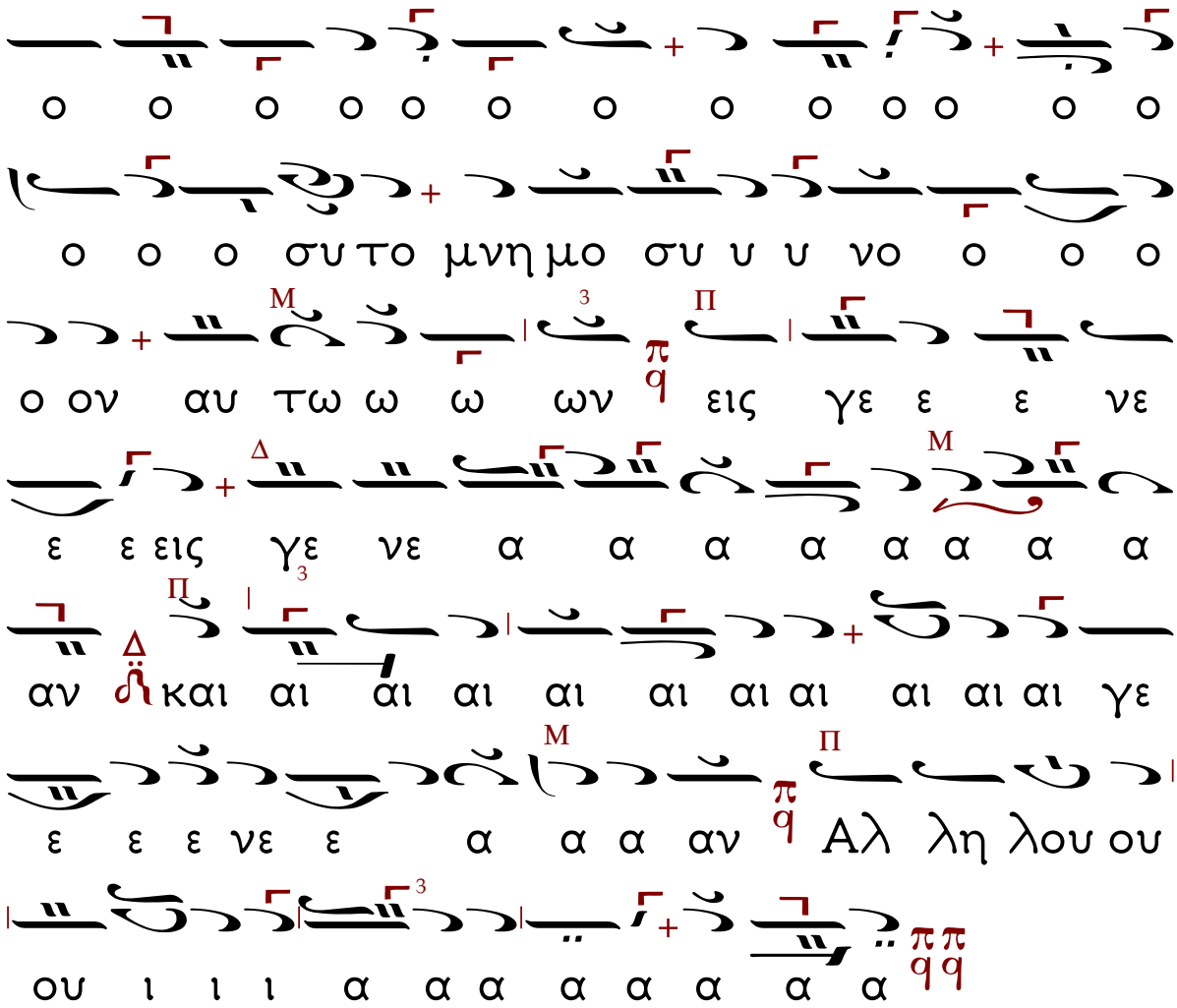
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο συτο μνη μο συ υ υ νο ο ο ο
ο ον αυ τω ω ω ων εις γε ε ε νε
ε ε εις γε νε α α α α α α α α
αν και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι γε
ε ε ε νε ε α α α αν Αλ λη λου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α

Ἦχος πλ. β' Πα

Ἀ α α νες Α α α φες Συγ

χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

ρα α πτω ω μα α τα Η μων Τα

Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

ου σι ι ι α τα εν γνω ω ω σει και τα εν

α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

ρα τα κα τα νουν και δι α α νοι οι αν τα

πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον ως

α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος πλ. δ' Πα

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρω ω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις τον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ υ

νο ον τα δι α βη η μα τα α η

μω ω ων Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω

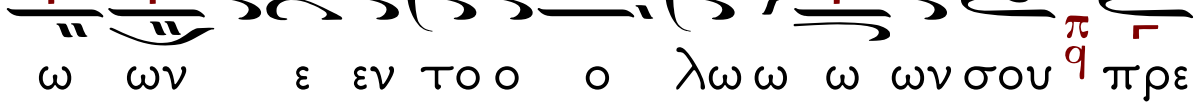
ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου π πρε

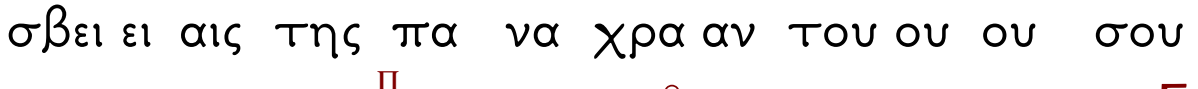
Κ
σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου

Π
χ
ου Μη η η τρος και πα αν τωων σου ου

Δ
των Α γι ω ω ων α μην

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἰ δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα

βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον εὑ ρο μεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Ἕτερον

Εἴδομεν το φῶς το ἀληθινόν ....

εἰς ἦχον α' & πλ. α'

Ἦχος Πα

Εἰ δο μεν το φως το α λη θι νον ε

λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα νι ον εὑ ρο

μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι α

δα προ σκυνουν τες αυ τη γαρ η μα ας ε ε

σω ω σε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί…

Ἦχος Δι

Ἀ μην α μην α μην εις α φε σιν

α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω

νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

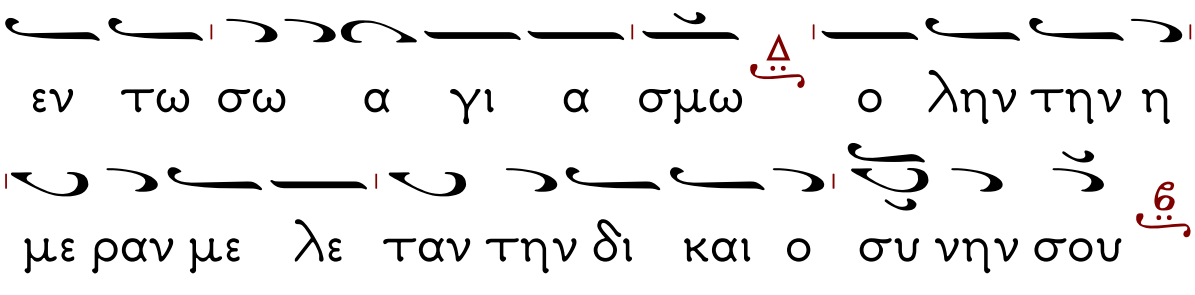
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Ἦχος πλ. Πα

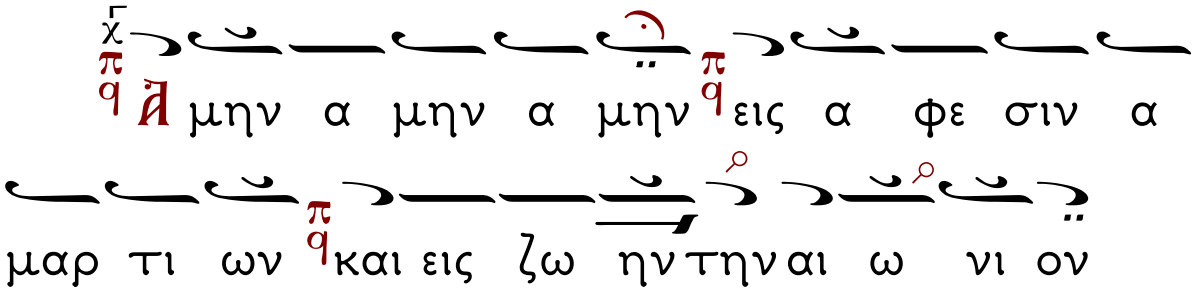
Ἀμην α μην α μην εις α φε σιν α
μαρ τι ων και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη η τω το στο ο ο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω
μεν την δο ξα αν σου ο τι η ξι ι ω ω
σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν

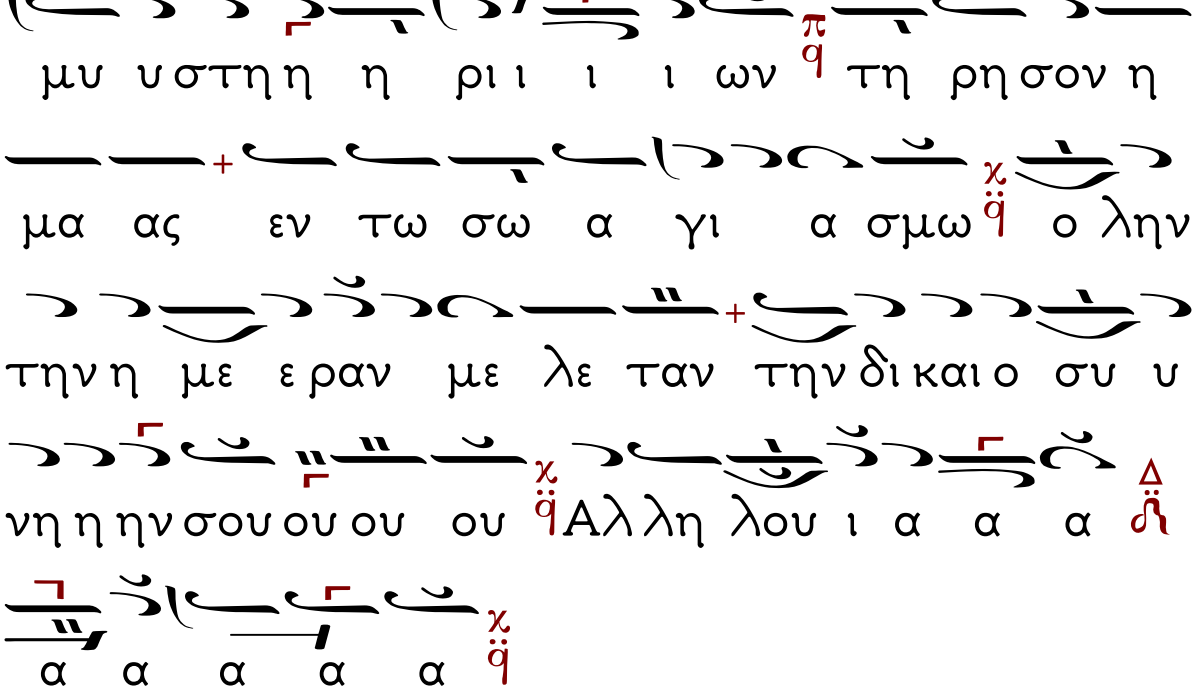
μυ υστη η η ρι ι ι ων τη ρη σον η
μα ας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο συ υ
νη η ην σου ου ου ου Αλ λη λου ι α α α
α α α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

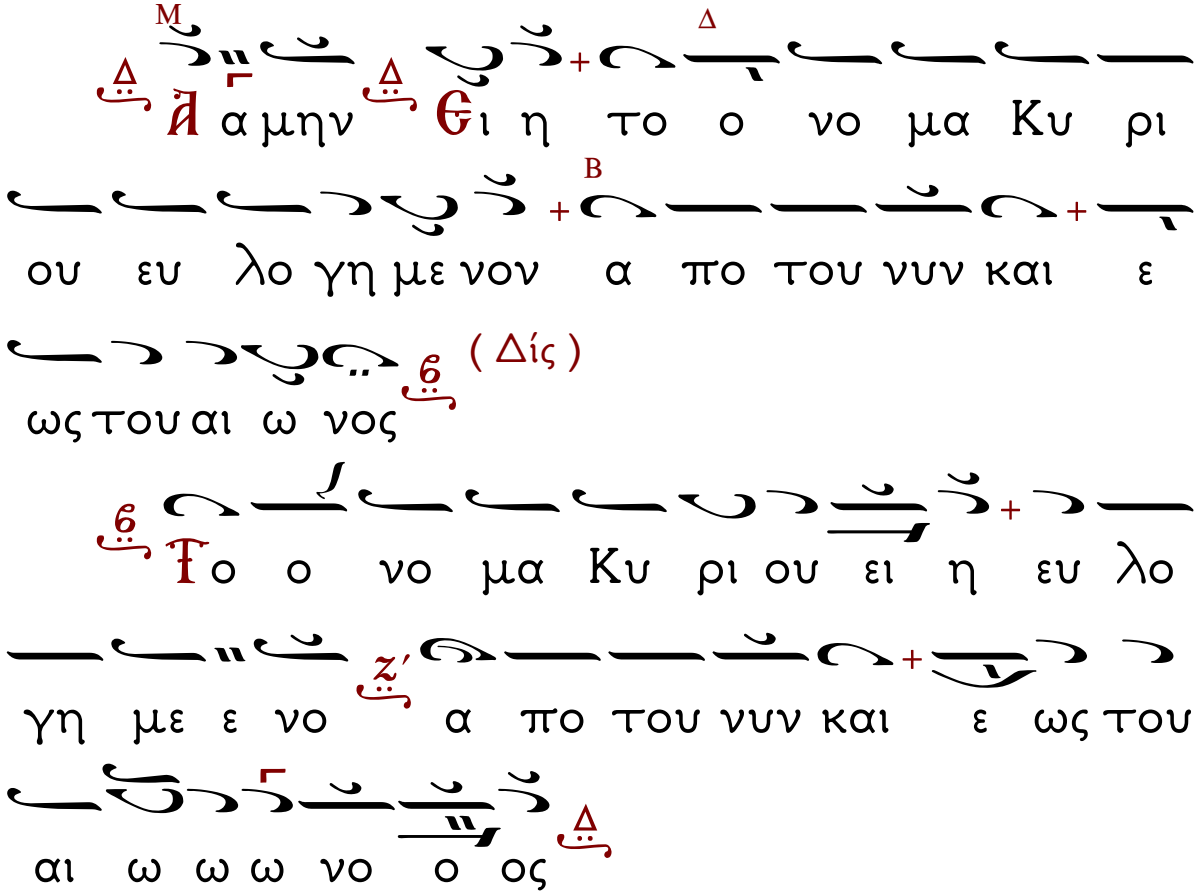

Τόν Εὐλογούντα...

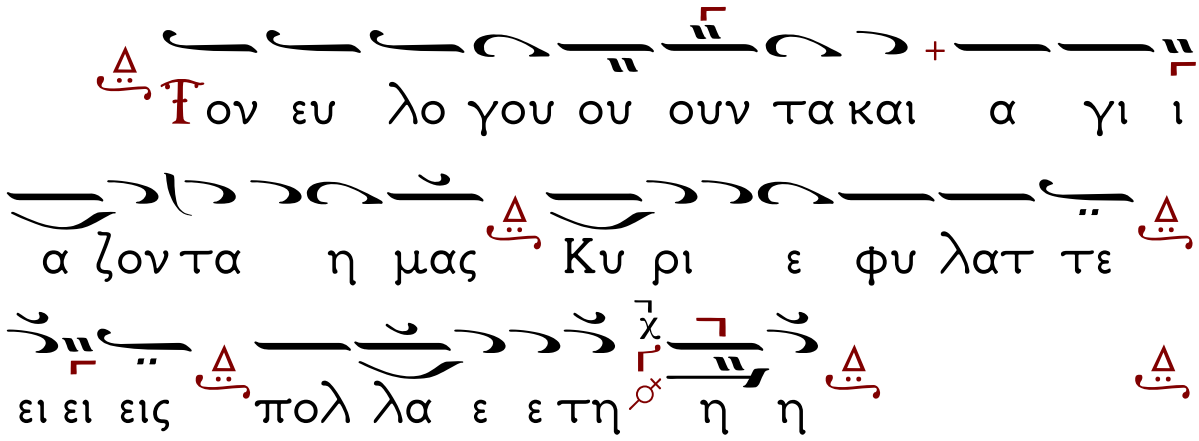

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με Πα να γι ι α Δε

ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες

οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α

κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι

να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

α των πι στων Κε χα ρι τω με ε νη η ε

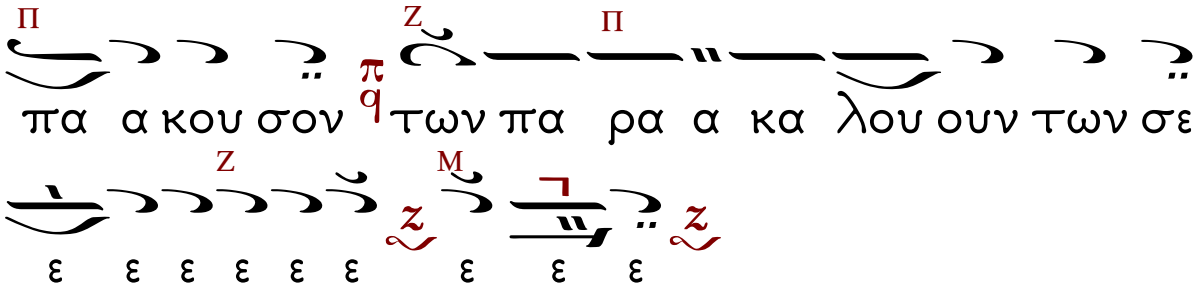
Π Ζ Π
πα α κου σον πτων πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ⲥ̅ Ζω

Με Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου δυ
να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα τα
σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε που
ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος παν το
θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα μυ θι ι

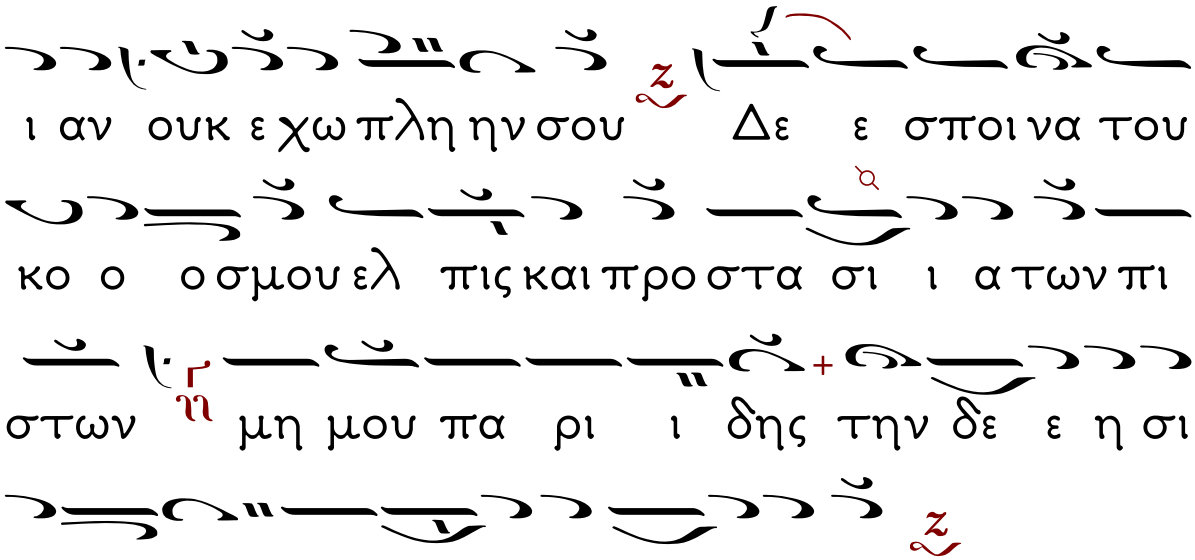

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.